Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 211 (2213) ♦ Субота, 13 листопада 1999 року ♦ Ціна договірна

«Усі усіх не люблять. Це біда»

Усі усіх не люблять. Це біда.

Це чорний дим невидимого пекла.

Ми вчаділи за декілька століть.

В цій п'єсі диригує сам диявол.

Просніться, люди! Це погані сни.

Нове століття в шибку заглядає.

Той самий чад, ті ж самі казани,
лиш інший диявол дрова підкидає.

А спробуй подивитися на все
очима соціального прозріння.

Ліна КОСТЕНКО.
«Інкрустації».

Матеріал на цю тему читайте на 7-й стор.

Завтра другий тур виборів Президента України

Роз'яснення

Центральної виборчої комісії щодо заборони проведення передвиборної агітації, що супроводжується наданням виборцям безплатно або на пільгових умовах відповідно товарів, послуг, цінних паперів, грошей, кредитів, лотерей, інших матеріальних цінностей

Конституція України гарантує громадянам України право брати участь в управлінні державними справами, вільно обирати і бути обраними. Вибори Президента України є вільними і відбуваються на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування.

Передвиборна агітація може здійснюватися у будь-яких формах і будь-якими засобами, що не суперечать Конституції України та законам України.

З метою забезпечення реалізації і захисту конституційних виборчих прав громадян при проведенні виборів Президента України, рівності можливостей для всіх кандидатів у Президенти України під час проведення виборчої кампанії Центральна виборча комісія роз'яснює, що відповідно до вимог частини третьої статті 33 Закону України «Про вибори Президента України» забороняється проведення передвиборної агітації, що супроводжується наданням виборцям безплатно або на пільгових умовах відповідно товарів, послуг, цінних паперів, грошей, кредитів, лотерей, інших матеріальних цінностей.

Порушення цієї вимоги Закону тягне за собою кримінальну відповідальність.

13 листопада

- ✔ 1803 р. У казематах Соловків помер останній кошовий Запорозької Січі Петро Калнишевський.
- ✔ 1870 р. Народився Станіслав Дністрянський, громадсько-політичний діяч, правник.
- ✔ 1918 р. Таємне засідання Українського національного союзу, на якому було обрано Директорію на чолі з Володимиром Винниченком.
- ✔ 1918 р. Створено Західноукраїнську Народну Республіку (ЗУНР).

 У номер

Державні гроші люблять рахунок

Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк зустрівся з делегацією Рахункової палати Китаю. Під час бесіди наголошувалося на важливості обміну досвідом у різних галузях між двома країнами.

Як зазначив Адам Мартинюк, цього року Рахункова палата України вперше бере участь у процесі формування бюджету, а не тільки займається контролем за його виконанням. Перший заступник Голови ВР зазначив, що надзвичайно важливо нині прийняти реальний бюджет, а також посилити контроль за використанням державних коштів.

До 55-річчя Великої Перемоги

Зв'язкові йшли на схід...

Зараз, коли ми готуємося до 55-х роковин Великої Перемоги, чималий інтерес відвідувачів Музею підпільно-партизанського руху на Миколаївщині в роки Великої Вітчизняної війни викликають нові матеріали. Вони розповідають про маловідомі героїчні сторінки минулого, пов'язані з діяльністю патріотичної організації «Миколаївський центр». З'ясувалося, його зв'язкові, долаючи сотні кілометрів зайнятої ворогом території, кілька разів переходили лінію фронту. Щоб передати командуванню радянських військ цінні розвіддані щодо дислокації німецьких частин у Прибужжі, стану їхньої оборони тощо. Серед зв'язківців були не тільки дорослі, а й підлітки. Саме школярі Вітя Хоменко та Шура Кобер започаткували естафету мужності, діставшись аж до Краснодарського краю, де наші війська вже готувалися до наступу на захід. А продовжили естафету підпільники Василь Киян, Олександр Кубрак, Михайло Арманський, Надія Нікуличкіна, визволені з полону льотчики Олександр Кругликов, Федір Тройнін, інші герої.

 Врожай-2000

Не усе солодко, що цукор

Усі підприємства асоціації «Хмельницькцукор», за винятком одного заводу, завершили свій черговий сезон. Цукру вироблено на 350 тисяч тонн більше, ніж торік. Однак ціни відповідно до досягнень не знизилися — на продовольчому ринку обласного центру помітна інша тенденція. Тож життя, на жаль, посолодшає не скоро.

Спробуй і виграй!

Триває передплата на газету «Голос України» на 2000 рік. Традиційно «ГУ» проводить серед своїх передплатників розіграш заохочувальних призів. Тим, хто зробив свій вибір і передплатив нашу газету щонайменше на 6 місяців, потрібно надіслати до редакції копію передплатної квитанції. На конверті обов'язково зробіть позначку «Передплата-2000». Розігруватимуться найрізноманітніші призи. І все це завдяки нашим спонсорам:

33. ЗАТ «Полтавапиво» (генеральний директор Микола Суткович) — набори пива «Гелон», «Гоголівське», «Старий млин», «Диканські вечори», «Ай-Нікола».

34. Полтавському консервному заводу (директор Анатолій Лялін) — набори консервованої продукції.

35. Опішнянському заводу «Художній керамік» (директор Микола Задорожній) — сувеніри з кераміки.

Якщо ви одразу передплатите газету на весь рік, то жодна інфляція вас «не дістане». Цілий рік ви зможете отримувати газету за «старою» ціною і візьмете участь у другому розіграші заохочувальних призів, який відбудеться за підсумками передплати на друге півріччя 2000 року. Поспішіть зробити свій вибір на користь «Голосу України». Спробуйте своє щастя і в розіграші заохочувальних призів. Стежте за наступними номерами «ГУ», де буде продовжено список призів і наших спонсорів. Нехай вам щастить!

Передплата-2000

- ❍ Благодійний фонд «Українська скарбниця» передав лікарням Києва медикаменти на 30 тис. грн.
- ❍ Росія розпочала вивезення з Придністров'я зброї колишньої 14-ї армії.
- ❍ У Маріуполі Донецької області відкрито пам'ятник рядовому Д. Давидову, який загинув під час виконання службового обов'язку.

P.S.

! У номер

✓ Київ

Обмін люб'язностями припинено?

Президент України Леонід Кучма визнав, що останнім часом відносини між Україною та Білоруссю «дещо погіршилися», і висловив упевненість, що найближчим часом вони «поправляться».

Наші відносини похолоднішали після того, як О. Лукашенка спочатку покликали, а потім вирішили не запрошувати до Ялти на Балто-Чорноморський саміт. До речі, напередодні його не відбувся (через відпустку) плановий візит Кучми до Мінська. Після цього лідери двох держав обмінялися низкою заяв. Наприклад, Лукашенко звинуватив керівництво України в тому, що організація самітів зумовлена необхідністю підтримки Кучми на виборах. А Київ відповів шануванням на всіх каналах ТБ головного опозиціонера білоруської влади Семена Шарецького та детальним висвітленням негараздів у сусідній державі.

На цьому тижні президент Білорусі спрогнозував різке погіршання ситуації в Україні через півроку після виборів, а також заявив про те, що Київ протягом року приєднається до союзу Москви та Мінська. Л. Кучма у своїх виступах неодноразово підкреслював, що союз є «декларацією», а також, що це об'єднання «поки що не показало своєї ефективності».

Так, завдали президенти клопоту дипломатам — відносини поправляти.

Ще одна партія

В Україні буде створено об'єднану партію національно-демократичного спрямування. Декларацію про це підписали лідер «Відкритої політики» Анатолій Матвієнко, голова української партії «Єдність» Анатолій Лопата, лідер Української республіканської партії Олександр Шандрюк, лідер партії «Християнсько-народний союз» Володимир Стретович і президент міжнародної організації «Союз-Чорнобиль» Володимир Шовкошитний.

Створення нової партії слугуватиме формуванню правої опозиції «і до нинішньої влади, і до обраної 14 листопада». Ті, хто підписав декларацію, заявляють про намір створити «відповідальну патріотичну владу у результаті виборів 2002 і 2004 років (парламентських і президентських. — «Інтерфакс-Україна»)».

✓ Сімферополь

Автономно не впоратися

Парламент Криму звернувся до Верховної Ради і Кабінету Міністрів України з проханням включити до держбюджету на 2000 рік фінансування облаштування депортованих осіб. Як передає «Інтерфакс-Україна», уряд автономії пропонує передбачити в держбюджеті-2000 обсяги фінансування облаштування кримськотатарського народу та осіб інших національностей, які нині добровільно повертаються в Україну, розміром 62,4 млн. грн., у тому числі 46,4 млн. грн. на капітальне будівництво. Тоді як у проекті бюджету, поданому Кабінетом Міністрів України, на ці потреби передбачається виділити лише 20 млн. грн. «Обсяг проблем, пов'язаних із цим облаштуванням, настільки величезний, що без належного фінансування держбюджетом України важко розраховувати на помітне поліпшення становища десятків тисяч людей, а відповідно і на стабілізацію суспільно-політичної ситуації в Криму», — наголошується у зверненні.

Вбито дружину депутата

Вбито дружину депутата кримського парламенту, президента корпорації «Німеччина—Крим», члена Компартії В'ячеслава Шаманіна. Труп жінки було знайдено у власній квартирі в Сімферополі. Н. Шаманіна померла від черепно-мозкової травми, завданої тупим предметом. За словами глави кримського парламенту Леоніда Грача, «вбивцями могли бути ті, кого господиня гостинно зустрічала, бо в кухні на столі виявлено дві чашки з кавою». Третя чашка і чайник були в руках вбитої, повідомляє «Інтерфакс-Україна». У квартирі не виявлено жодних ознак пограбування і злому.

✓ Фотофакт

На Миколаївському суднобудівному заводі у присутності делегації з Естонії урочисто закладено першу секцію кіля буксира, що будують для естонської компанії PKL.

Фото Олександра КРЕМКА (ДІНАУ).

У неділю, 14 листопада, — другий тур виборів Президента

Ручки — бажано, голови — обов'язково

99 Виборчий лікнеп

Завтра, в неділю 14 листопада, відбудеться останній вирішальний забіг президентського виборчого марафону. До другого туру вийшло двоє кандидатів — нинішній Президент України Леонід Кучма і лідер Компартії Петро Симоненко.

У бюлетені для голосування стоятимуть ці два прізвища, а також буде графа «Не підтримую жодного з кандидатів у Президенти». Ви маєте поставити позначку або навпроти прізвища одного з двох «фіналістів», або в графі, де голосуєте проти всіх. Бюлетені, в яких не буде жодної позначки або стоятиме більш як одна, вважатимуть недійсними.

Виборчі дільниці працюватимуть з 8-ї до 20-ї години, як і в першому турі виборів. Не забудьте взяти з собою паспорт чи інше посвідчення. Але лише власне, а не дружини чи тещі. Голосувати за інших заборонено.

Зверніть увагу, щоб у бюлетені для голосування номер виборчої дільниці і округу було надруковано, а не вписано від руки. Перед другим туром ЦВК наполягала змінити цю норму виборчого закону і проставляти номери «вручну» на дільницях, однак парламентарії не підтримали цієї ідеї, побоюючися фальсифікації. Тож номери дільниць і округів проставляли на бюлетенях у друкарнях.

Хтозна, чи були насправді ті загадкові факти, про які говорили після першого туру, — ручки на дільницях, чорнило яких з часом зникало на папері, чи бюлетені, де на світлі проявлялися вже зроблені позначки навпроти прізвища одного кандидата. І все-таки для «профілактики» можна прийти на виборчу дільницю з власною ручкою, а крізь виборчий бюлетень кілька хвилин подивитися на сонечко.

Соціологи передбачають, що лише близько 60 % виборців голосуватимуть у другому турі. Гальмуватиме нашу активність прописка. Однак це не означає, що коли у вихідні вам не сидітиметься вдома, ви не зможете виконати свій громадянський обов'язок і скористатись правом голосу. Якщо вирушаєте до іншого міста, візьміть на своїй виборчій дільниці довідку про виключення зі списків виборців і з нею проголосуйте там, де будете.

З виборчого закону дещо неясно щодо голосування для тих, у кого в паспорті взагалі немає прописки. Однак заступник голови Верховного Суду України Петро Шевчук вважає, що відмова виборчих комісій включати до списків виборців таких громадян є незаконною. Виступаючи на конференції в Києві перед суддями обласних судів, присвяченій проблемам практики судових справ, пов'язаних із виборами, П. Шевчук зазначив: Верховний Суд не давав роз'яснень, що громадяни без прописки в паспорті начебто не можуть голосувати. Згідно з Конституцією України громадянам гарантовано право на вільний вибір постійного місця проживання. Крім того, за Цивільним кодексом місцем проживання вважається таке, де громадянин живе переважно чи постійно. Виборче право громадян України гарантовано Конституцією, а обмеження є лише для неповнолітніх та визнаних судом недієздатними.

Обраним Президентом вважатиметься кандидат, який у результаті повторного голосування одержить більшу, ніж інший кандидат, кількість голосів виборців, котрі взяли участь у голосуванні. Таким чином, вибори відбудуться не лише за будь-якої погоди, а й за будь-якої активності виборців. Однак навіть один голос може бути вирішальний для обрання нового Президента.

Активність виборців буде нижча

Такий прогноз голови Центрвиборчкому Михайла Рябця про участь виборців у другому турі голосування на виборах Президента України. На його думку, вона становитиме 60—62 відсотки від занесених до списків виборців громадян.

На останній передвиборній конференції Михайло Рябець сказав, що завдяки самовідданій праці поліграфістів усі бюлетені для другого туру виборів віддруковано і буде вчасно передано на виборчі дільниці.

За результатами першого туру до ЦВК надійшло 189 заяв і скарг з різних регіонів про допущені порушення під час голосування. Більшість із них уже перевірено, і вони не мали істотного впливу на результат голосування.

Голова ЦВК повідомив, що під час другого туру на виборах Президента будуть 575 іноземних спостерігачів із 38 країн світу. Це більше, ніж на першому турі.

Найгострішою проблемою, наголосив Михайло Рябець, є недостатнє фінансування виборчої кампанії. Вона профінансована менш як на 80 відсотків. ЦВК має великі борги перед поліграфічними підприємствами, а також зі виплати зарплат працівникам виборчих дільниць.

— Таке враження, — сказав Михайло Рябець, — що вибори Президента потрібні тільки ЦВК.

На закінчення голова Центрвиборчкому звернувся через засоби масової інформації до всіх виборців прийти 14 листопада на свої дільниці і виконати свій громадянський обов'язок.

Анатолій КАРАСЬ.

Припинити друк і — до суду

У комітетах Верховної Ради України

З метою вдосконалення рекламного законодавства народні депутати та Кабінет Міністрів внесли п'ять законодавчих проектів до Комітету з питань свободи слова та інформації. У процесі підготовки проекти було зведено до єдиної таблиці. Після опрацювання та внесення нових доповнень проект закону «Про внесення змін та доповнень до Закону України «Про рекламу» вирішено винести на розгляд Верховної Ради.

Статтю 1 проекту, зокрема, доповнено новим визначенням: «Політична реклама — інформація про політичні партії і рухи, їх виборчі блоки і лідерів, політичні програми і платформи кандидатів на державні виборні посади, яка розповсюджується засобами масової інформації або іншими законними засобами з використанням прийомів і методів, що відрізняють рекламні матеріали від інших видів і жанрів інформації (перевага емоційного впливу над змістом, образність, повторюваність, виразність, лаконізм) з метою формування громадської думки «за», так і «проти» суб'єктів політичного процесу.

Політична реклама має бути означена як така і розповсюджується на принципах однакової стабільної ціни та рівної сплати за однаковий ефірний час, газетну чи журнальну площу, місце розташування, спосіб використання».

Отже, логічно, що у проекті з'явилася й нова стаття 13 такого змісту:

«Контроль за дотриманням чинного законодавства про політичну рекламу у засобах масової інформації здійснюють Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення, Державний комітет України з інформаційної політик[и] відповідний профільний комі[тет] Верховної Ради України.

Засоби масової інформації, відповідальні за порушення чинного законодавства про політичну рекламу, можуть бути тимчасово позбавлені права діяльності в судовому порядку за поданням Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення та за судовим позовом державного органу, який зареєстрував друкований засіб масової інформації».

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування грального бізнесу»

У зв'язку з виданням Президентом України з посиланням на пункт 4 розділу XV «Перехідні положення» Конституції України Указу від 22 червня 1999 року № 690/99 «Про деякі питання оподаткування грального бізнесу» Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до деяких законів України такі зміни:

1. Абзаци другий, третій та четвертий частини третьої статті 5 Закону України «Про патентування деяких видів підприємницької діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 20, ст. 82; 1998 р., № 30-31, ст. 193) викласти в такій редакції:

«для використання грального автомата з грошовим або майновим виграшем — 1400 гривень;

для використання грального столу з кільцем рулетки — 64000 гривень;

для використання інших гральних столів (спеціальних столів для казино, крім столів для більярду) — 48000 гривень за кожний стіл».

2. Підпункт 10.2.3 пункту 10.2 статті 10 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 27, ст. 181; 1998 р., № 10, ст. 35) виключити.

У зв'язку з цим підпункт 10.2.4 вважати підпунктом 10.2.3.

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

У зв'язку з набранням чинності Законом України «Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування грального бізнесу» відповідно до пункту 4 розділу XV «Перехідні положення» Конституції України припиняється дія Указу Президента України від 22 червня 1999 року № 690/99 «Про деякі питання оподаткування грального бізнесу».

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
19 жовтня 1999 року.
№ 1160-XIV.

Олександр Волков обмінював вугілля на золото

Високий посадовець Української держави ховав свої брудні гроші в Бельгії. Парламентська слідча комісія в Києві. Слідство в Брюсселі

Джон Ле Карре не дезавуював би цей епілог.

У середині липня в Брюсселі у лабіринтах МЗС український дипломат очікує на дуже цінний пакунок з тим, щоб помістити його, згідно із встановленою процедурою, до дипломатичної валізи. І він уже знає, що за кілька хвилин триматиме в руках докази корумпованості режиму своєї країни. Можливо, самого Президента Леоніда Кучми.

Представники української військової служби безпеки, що відвідали офіційно Брюссель у березні, переконали найголовнішого суддю країни, генерального прокурора республіки: необхідно, щоб ці документи були відправлені прямим рейсом Амстердам — Київ (або передані через пілота) і щоб потрапили прямо на стіл прокурора. А якщо ні...

Несподівана помилка

Усе почалося в березні 1997 року з недогляду одного брюссельського службовця. Швейцарці тоді цікавилися російським мафіозі, знаним під ім'ям Сергія Михайлова, й хотіли отримати від Бельгії більше даних про одну законну угоду між структурою маловідомого російського мафіозі та якимось Олександром Волковим — українцем, що свого часу активно діяв на ринку вугілля й нафтопродуктів. Бельгійський службовець, отримавши цей запит про взаємодопомогу, зрозумів його як прохання про заморожування всіх банківських авуарів Волкова: 3,6 млн. доларів США та більш як 3 млн. бельгійських франків опинилися в «холодильнику». Вони залишаються там і досі.

Але те, про що дізнався суддя, повернувшись до свого кабінету, його вразило: українець є власником уже в нас (У Бельгії. — **Ред.**) двох комерційних фірм, одна з яких є під ним завдяки його дружині, а на другу розглядаються позови. Він має рахунки у Женераль де Банк, Кредитбанку. І за порівняно короткий проміжок часу лише на його бельгійські рахунки надійшло 15 млн. доларів. Він веде великий потяг: він правує через Бельгію з витратами 7 млн. дол. За три з половиною року його кредитні картки нараховують якихось 36 млн. бельгійських франків, витрачених на харчі, одяг, прикраси, взуття, авіаквитки. Не враховуючи «готівку»: 44 млн., знятих у той самий період.

Його гроші? Він «гребе їх лопатою» завдяки офшорним (Тим, що не підпадають під національне регулювання. — **Ред.**) фірмам, які він контролює, — на Сейшельських островах, на Багамах, на островах Маврикій, Джерсі, на островах В'ерж. Але також завдяки «сателітарним» фірмам, що переважно належать одному з найпідозріліших «росіян» у Європі — Борисові Бірштейну.

Бірштейн — литовець за походженням, що був причиною падіння киргизького уряду внаслідок угоди «золото». Особа, що підозрюється у переведенні за кордони Росії фондів комуністичної партії колишнього СРСР, врешті особа, що зблизилася з російською мафією з метою спроби перехоплення її комерційної діяльності. Історичний випадок.

Люди Президента

Випадково натрапивши на цю манну інформацію, Бельгія розпочинає слідство: хто цей Волков? Без сумніву — бізнесмен. А ще? 3 червня 1994 року, тобто набагато раніше за зазначені грошові переміщення, Олександр Волков насправді перебуває вже поза комерцією: після того, як став співфінансистом виборчої кампанії українського Президента Леоніда Кучми, він — права рука, а якщо офіційно, то «помічник Президента України». Отже, виявлені суми — не результат комерційних контрактів. Скоріше, корупції чи посадового злочину? Легко це сказати, але треба це довести.

Тоді до Бельгії приїздить неординарна людина Григорій Омельченко — колишній співробітник КДБ, викладач київської міліцейської школи. Оскільки незалежна Україна започаткувала власну службу розвідки одразу після розпаду радянського блоку, його перекинули у відділ боротьби з організованою злочинністю. У березні 1994 року Омельченко залишає свою посаду, не забувши при цьому найцікавіші досьє СБУ, виставляє свою кандидатуру на виборах, виграє і потрапляє у парламент.

Відтоді він тероризує всіх українських депутатів, поширюючи ту чи іншу «бомбу».

Він сподівається проникати туди, де болить: наприклад, трансакція з обміну української валюти на західну, що мала місце у вересні 1993 року. Це була спеціальна, обумовлена винятково державними інтересами угода, підтримана Президентом Кучмою. Отже, саме Волков отримав з цього зиск, бо тоді вже був симпатиком Кучми, хоча знехтував інтереси Української держави.

Цей слід був достатньо вагомим для того, щоб брюссельська судова поліція офіційно викликала Волкова на допит. На що він погодився, не лише через те, що Бельгія заморозила значну частину його рахунків та 2 його власних авто класу люкс, а й похитнула його кредитоспроможність.

Замість того, щоб розповідати про походження свого фінансового здоров'я бельгійським слідчим, Олександр Волков згадав лише одну експортну операцію щодо одного чи двох мільйонів тонн промислового вугілля між Україною та Молдовою, що відбулася внаслідок відповідної угоди між згаданими двома країнами. Йдеться справді про одну з молдовських фірм, яка належала його партнеру Борису Бірштейну. Проте немає ні дат, ні фінансової вагомості контракту, що підтверджували б суми, викриті у Бельгії. Ще гірше те, що, вивчаючи контракти, бельгійці зрозуміли: під виглядом дозволеної експортної операції на 1 млн. тонн вугілля Волков, можливо, перекинув 2 млн. тонн. Волков обіцяє дати роз'яснення бельгійській правовій системі, але більше не було на нашій землі ані його, ані документів.

Парламент провадить слідство

Тоді розпочався човниковий обмін правовою інформацією між Брюсселем та Києвом, і українська парламентська опозиція не побажала втрачати нагоду: звернення з запитами про пояснення до українських спецслужб, обсмоктування у ЗМІ Президента Кучми, який створює враження своєї неспроможності адекватно добирати оточення. Так, є справа Волкова, але Київ також кипить від скандалу, який спровокував інший друг Президента — колишній прем'єр-міністр Павло Лазаренко, що втік до Сан-Франциско. Тут знову ж таки йдеться про факти корумпованості. И тоді, коли Бельгія розкрутила справу відмивання грошей, у чому звинувачується Волков, Україна дізнається, що Лазаренко також міг сховати гроші у Бельгії. Отже, йдеться про нову судову справу, що відкривається у Трибуналі Брюсселя.

16 червня цього року український парламент вже не утримується й голосує за утворення слідчої комісії щодо справи Волкова. Депутат Омельченко виграв парі, клан Кучми опинився на лаві підсудних, тоді як президентські вибори відбудуться восени. Це вже політичний успіх, навіть якщо Волков, відчувши бурю, спромігся стати депутатом, забезпечив свій імунітет та формально залишив посаду «помічника Президента».

Щодо Прокуратури Брюсселя, то вона теж досягла своєї мети: Генеральна прокуратура України дізналася про відповідне досьє і просить бельгійців передати його їй, робить запити бельгійцям. Проте не варто робити це через дипломатичну пошту, адже вона може загубитися.

Ален ЛАЛЛЕМАН.

Cette piste est assez solide ... s, les Belges se rendent compte que, sous couvert d'une exportation autorisée d'un mil- ... également de ... corruption. Et au moment où la Belgique s'apprête à ficeler le ... diplomatique: il pourrait se perdre...

ALAIN LALLEMAND

off-shore, deux avions et le goût du luxe...

ge. Le principe de la matriochka.

Ses voitures? Une Bentley Azure et une Rolls Royce Silver Shadow, aux immatriculations qui évoquent le nom de la société de son épouse, «VNV», basée à Melsele. Mais son épouse est un paravent: les locaux de sa société ont été achetés par la Carrington Investment Company, off-shore de Volkov créée aux Seychelles en 1995. Quant au chèque qui servit au paiement, il est émis au nom d'une autre off-shore de Volkov, la «Voyager Marketing Associates», créée à la même date à Tortola, aux îles Vierges.

Dernière particularité des locaux de la «VNV»: ils étaient à vendre pour 60 millions, et ont officiellement été achetés pour le tiers de ce prix. Curieux. D'autant plus que l'un des administrateurs de la société est désormais sous enquête pour carrousel fiscal. La Belgique a tout saisi.

L'autre société belge de Volkov, la «VDS Trading», a fait long feu: en 1993, lorsqu'il l'a créée avec un associé belge, ce dernier s'est rendu compte qu'une série de transactions échappaient à son regard. Il a demandé des comptes et s'est vu intimé l'ordre de se mêler de ses affaires! Le Belge s'est retiré, a porté plainte, et la société a périclité.

Volkov est couvert par l'immunité parlementaire. Mais il risque de perdre son patrimoine belge. Ph. «Le Soir».

Шість офшорних фірм, два літаки та смак до розкошів

З фінансової точки зору, Олександр Волков — це особливий випадок. Коли така людина приїздить до Брюсселя, агенти державної служби безпеки неспроможні простежити її шлях після від'їзду із Завентема (Аеропорт. — **Ред.**), як будь-кого іншого. Адже він сходить з трапа власного літака Ту-134 на 100 місць, зареєстрованого на Кайманових островах, або зі своєї «Містерії—20», у приміщення однієї приватної авіакампанії. Пояснення: він володіє українською авіакомпанією, яка є головним акціонером певної швейцарської компанії, що тримає основний пакет акцій певної бельгійської фірми. Ось вам і принцип «матрьошки».

Які в нього авто? Bently Azure та Rolls Royce Silver Shadow, BMW, що нагадує назву фірми його дружини — «VNV», розташованої у Мельзелі. Але його дружина слугує за ширму: приміщення її фірми були придбані Carrington Investment Company, вона ж — офшорна фірма Волкова, зареєстрована на Сейшелах у 1995 році. Щодо платіжного чека, то його було виписано на ім'я іншої офшорної фірми Волкова «Voyager Marketing Associates», яку було створено тоді ж на Тортола (острови В'ерж).

Остання особливість стосовно приміщень фірми «VNV»: їх мали продати за 60 млн., а офіційно придбали за третину цієї суми. Дивно, чи не так? До того ж один з адміністраторів фірми віднині перебуває під слідством за податкові махінації. Отже, Бельгія все відстежила.

Інша бельгійська фірма Волкова «VDS Trading» жирувала довгенько: у 1993 році він заснував її разом із бельгійським партнером, який невдовзі зрозумів, що ціла низка трансакцій здійснюється за його спиною. Він переглянув рахунки і побачив приховану суть цих заплутаних справ. Бельгієць відійшов від справ і подав заяву.

***

Щодо інших фірм Волкова, то це щонайменше «Universal Marketing Systems» на о. Джерсі, «Spencer Investments» на о. Маврикій, «Global Marketing Corporation» на Сейшелах, «Grosvenor Consultancy Services» у Нассау, можливо, ще «Voyager Marketing Associates» та «Carrington Investment Company», про які вже йшлося.

Щодо його банківських рахунків.

У Бельгії він працював з Generale de Banque та Kredietbank, хоча, здається, змушений був через свої негаразди перекинутися на BBL та City Bank.

Але це ніщо, бо він має рахунки в Deutsche Bank (у Штутгарті), в Banque Unie Est-Ouest (у Люксембурзі), Barclays Bank (у Лондоні та Нью-Йорку), National Westminster Bank (Лондон), BNP у Монако, в Banque Leu у Женеві.

Саме цей ланцюг рахунків допомагає збагнути роль Бельгії та Бориса Біршейна у надто доброму фінансовому здоров'ї Волкова. Саме Біршейн, зокрема через «Seabeco International» та «Seabeco Moldova», зрошував цей розквіт. Ці всі гроші надійшли після того, як Волков залишив комерцію, в той час він був помічником українського Президента: 197.000 дол. — звідсіля, 1.517.000 дол. — звідтіля, потім ще — 1.255.404 дол., що переведені фірмами чи наближеними Біршейна.

Надто важко та й надто пізно уявити, що це надходження за його колишні операції з експорту вугілля.

Є підстави стверджувати, що він ніколи не платив українським шахтам з цих грошей, адже аналіз його рахунків виявив лише один вид переказів — щоправда, надто мізерних — на номерний рахунок у ризькій Parexbank: всього 1,5 млн. дол., не більше. Волков добре «спікся» через нездатність швидко пригадати походження цих капіталів. Отже, у нього серйозна амнезія. Лише один приклад: бельгійці, аналізуючи рахунки Волкова, відкривають цілу серію банківських доручень для проплати послуг архітекторів, дизайнерів, фахівців з облаштування басейнів, які всі мешкають у Віллареаль (Іспанія), загальною сумою 300.000 дол. Бельгійці через це поставили запитання про наявність у Волкова вілли в Іспанії. Відповідь Волкова: «Я маю віллу в Іспанії?».

А. Л.

(Газета «Le Soir» від 24 вересня 1999 року).

У номер

✔ Донецьк

«Свободу Салову, моєму татові!»

«О другій ночі пролунав дзвінок у двері. Прийшли з обушком. Сказали, що шукатимуть листівки». Ішов 1999 рік...

Судове засідання за так званою «справою Салова» не відбулося до другого туру виборів, хоча сподівання в якнайшвидшому розгляді висловив прокурор Донецька Олександр Ольмезов. Як повідомили в міській прокуратурі, справу ще не направлено до суду у зв'язку з хворобою прокурора. До того ж адвокат Сергія Салова попросив вісім днів для ознайомлення зі справою.

Нагадаю, що відомого донецького юриста затримано за підозрою у розповсюдженні листівок антипрезидентського змісту у вигляді фальшивих спецвипусків «Голосу України» 31 жовтня. Колеги по виборчому штабу — а Сергій Петрович — довірена особа Олександра Мороза — вважають таке затримання незаконним, а звинувачення —безпідставними. А ось що розповіла мені дружина Наталія Салова:

— У неділю Сергій цілий день провів на виборчих дільницях. Близько другої ночі пролунав дзвінок у двері. Відкриваю — стоїть чоловік і з ним ще кілька осіб: представники СБУ, поняті. Сергій сказав, що в нас у квартирі буде обшук. «Що шукатимуть?» — питаю. — «Листівки». Вони обнишпорили всю квартиру, пропонували по-доброму віддати все, що в нас є. Проте не знайшли нічого. Єдина листівка — і чоловік про неї одразу сказав — була в нього в куртці. Її вилучили, склали протокол і повезли Сергія з собою. Десь о четвертій ранку він зателефонував, сказав, що його заарештували і що три доби він перебуватиме в камері. (Сергій Салов перебуває за гратами й тепер. — *Ред.*)

— Його тримають у камері попереднього ув'язнення, —продовжила Наталія, — де він не може нормально підготуватися до судового процесу... Від першого адвоката Сергій відмовився — начебто той «підігравав» не на його користь, пропонував визнати провину хоча б частково. Але ми наполягаємо на повному виправданні.

За кілька днів я зателефонувала Наталії Саловій. Вона повідомила, що чоловіка нарешті перевели до сізо і що в нього тепер інший адвокат.

7 листопада на центральній площі Донецька з усіх сил намагалися створити ілюзію дитячого свята — адже саме під цим приводом політичним партіям запропонували обрати для мітингів інше місце. За кількасот метрів, біля обласної держадміністрації, стояв 12-річний хлопчик, тримаючи в руках шматок картону з написом: «Свободу Салову, моєму татові». Звати хлопчика Вітя, і він багато уже чого розуміє. Того дня під вимогою звільнити відомого юриста підписалися близько тисячі донеччан.

Ліна КУЩ.

✔ Київ

Спогади, написані серцем

Книга канадської українки Наталії Леонтович-Башук «На межовій землі» має підзаголовок «Спогади з Закерзоння». Ще й сьогодні багатьом українським читачам маловідомі і сама назва — Закерзоння, і одна з найтрагічніших сторінок нашої історії, пов'язана з подіями 1944 — 1947 років на західних кордонах українських земель — на території, що належала Польщі.

Написані безпосередньою учасницею цих подій спогади —своєрідний документ часу. Реальні страшні факти відтворені через сприйняття і почуття молодої жінки, матері, справжньої української патріотки, для якої головним упродовж усього життя залишалися вірність рідній землі і своєму народові.

Спогади відомої в Канаді та українській діаспорі журналістки, і громадської діячки Наталії Башук з'явилися в Україні завдяки зусиллям київських видавців — журналу «Пам'ять століть» та канадської компанії, яка фінансувала видання.

На презентації книги в посольстві Канади посол Дерек Фрейзер вітав вихід спогадів як ще одне свідчення міцних зв'язків між нашими двома країнами.

✔ Фотофакт

Гастрольні вистави «Інтерцирку-99» у Запоріжжі.

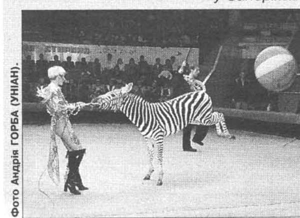

Фото Андрія ГОРБА (УНІАН).

На майдані, біля левів, революція іде...

Акція тижня

Група львів'ян, доведених до відчаю байдужістю виконавчої і судової влади, отаборилася в наметах під ратушею. Маленька комуна працівників знаменитого колись «Кінескопа» гріється біля вогню під охороною кам'яних левів. Пікетувальники псують імідж міста, але їх не женуть, бо надто багато правди на їхньому боці. Звідси у неділю вони підуть на виборчі дільниці.

...Ризикуючи спалити пальто, намагаюся зігрітися біля маленького вогнища і дивуюся з морозостійкості 65-річної Павлини Козачок. Вона додому, в комуналку, майже не навідується. Тут холодно, зате гріє душу свобода слова. А яка аудиторія! Ось якийсь чоловік приніс целофанову торбинку з їжею, несміливо простягнув. «Ні, не треба!» — дружно протестує гурт.

— А раптом там щось таке, чого ми їсти не вміємо? —жартує пані Євгенія Чорнобай.

Історія конфлікту така. Коли почалася конверсія, адміністрація ВАТ «Кінескоп» склала угоду з групою працівників, за якою передбачався їхній перехід на роботу в будмонтажний цех для спорудження об'єктів соцкультпобуту та житла.

Із листа до редакції

«Умови договору ми виконали, про що свідчить рішення франківського райсуду Львова, куди ми зверталися у вересні 1994 р. ВАТ «Кінескоп» донині не виконав рішення суду. Не раз приймалися рішення на різних рівнях, але позитивних результатів нема. 19 лютого 1998 р. накладено арешт на майно, яке числиться на балансі ВАТ «Кінескоп», і це рішення не виконано, як і попередні... Чому у Львові не діють рішення суду?»

Запитання-відповіді курсують туди-сюди залежно від коливань політичної погоди. Одинадцять сімей після пікетувань уже отримали квартири. Нинішнє наметове містечко — то вже п'ята акція. Навесні, перед самітом, кінескопівці розклали намети біля облдержадміністрації. Викурили їх звідти оригінально. Кожний одержав довідку:

«...Видана працівнику ВАТ «Кінескоп» — члену будівельної бригади соцкультпобуту (ім'ярек) про те, що він отримає квартиру в 120-квартирному будинку по вул. Хуторівка у відповідності з договором між членом будівельної бригади соцкультпобуту та ВО «Кінескоп» згідно з наданими ним документами, житлоплощею не менше середньої норми на одного члена сім'ї...»

Довідки підписали голова правління ВАТ «Кінескоп» І. Кузьмінський та голова профкому Л. Шумелда. Пікетувальників навіть повезли на об'єкт, показали майбутню оселю. У надіях минуло літо. А День незалежності «комуна» зустріла уже в наметах біля левів.

Пікетувальники не агресивні. Вони мають права, але не мають важелів впливу. Не мають грошей, зате мають гідність. Жодний зі штабів не використав їх як свій агітмайданчик. Приходили комуністи — їх рішуче попросили з табору.

У першому турі виборів вони дружно проголосували за Євгена Марчука. А які настрої тепер? Комуна в тяжких роздумах. На численні телеграми і звернення до Президента — жодної відповіді.

А Павлина Козачок, яка пропрацювала на заводі 47 років і заробила там п'ять медалей, каже: «Наші намети —ганьба для влади. Влада мала б розпорядитися, щоб за 24 години тут нікого не було...»

Але влада гуманна. Вона веліла пускати пікетувальників до приміщення — туди, куди Цісар пішки ходить. З нагоди свята міста їм принесли з міськради торт. І навіть у пожежників не піднялася рука, аби загасити маленьке вогнище.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Музей імені Василя Любовецького

Пропозиція тижня

Зрештою, такого музею в обласному центрі ще немає. Однак правлінню ЗАТ «Хмельницька кондитерська фабрика «Кондфіл» уже й час подумати про облаштування окремої зали, де б зберігались численні нагороди та регалії підприємства і його керівника Василя Станіславовича Любовецького. А річ у тому, що протягом останніх п'яти років щоквартально, а іноді й двічі на місяць, вітчизняний солодкий товаровиробник отримує міжнародні, європейські та українські нагороди.

Сьогодні всіх відзнак, певно, не пригадає і сам господар фабрики. Однак подоляни таки пам'ятають, що першу президентську нагороду Василь Станіславович отримав із Штатів. Там же Академія бізнесу визнала його своїм дійсним членом, яка його запрошувала, аби на власні очі побачити підприємця, що в умовах державного рекету не вмер, а живе, забезпечує високу якість продукції і її конкурентоспроможність на європейському ринку. А вже нинішнього року про Любовецького згадав і наш Президент. Авжеж. Адже лідера Всеукраїнського ярмарку товаровиробників першим помітив закордон.

Одразу скажемо, що Любовецький — не мільярдер, аби купувати таку славу. Просто завдяки здобуткам у якості і вмінні «продертися» на світовий ринок пана Любовецького і його фабрику нагороджували міжнародними, європейськими найпрестижнішими відзнаками. І ось днями із Франції надійшла на адресу підприємства чергова приємна звістка: академіка пана Любовецького нагороджено золотою медаллю наукового тріумвірату — іститутів Промислового співробітництва, Міжнародного співробітництва та Академії зовнішньої торгівлі Франції.

І все ж таки, якби масмедіа України заснували свою золоту медаль за меценатство і співробітництво з пресою, Василь Станіславович отримав би її в краї першим. Бо кожній газеті, незалежно від її спрямування, прагне щиро допомогти. Завдяки йому і «Голос України» став постійним гостем у домівках трудівників фабрики.

Отож що там не кажіть, а музей потрібен.

Михайло ВАСИЛАШКО.

Хмельницький.

Ланами блукає привид тероризму

Застереження тижня

Про тероризм ішлося в Держстандарті. Правда, дещо незвичний. «Рослинний». Перспектива, яку змалювали на прес-конференції, не з веселих: його мішенями можуть стати будь-які сільськогосподарські та декоративні рослини.

Біологічна зброя, мовляв, — це не лише збудники сибірки, тифу або ящуру. Світ має на озброєнні мікроорганізми, що спричиняють у рослинах біохімічні процеси, в результаті яких виділяються отруйні речовини, смертельні для всього живого. Досить обприскати чи обпилити збудником хвороби невелику ділянку поля — і заразяться величезні території, отруяться тисячі людей і тварин. Вітер, вода, птахи рознесуть пилок на сотні кілометрів. Продукти з «підозрілих» районів не підлягатимуть експорту. Врешті-решт це викличе масове розорення сільгосппідприємств, занепад агровиробництва, торгівлі, навіть усієї економіки. Особливо небезпечні такі диверсії для аграрних країн, де весь добробут тримається на монокультурі. Якщо в банановій республіці отруїти банани — там запанують голод і руїна.

Якому ворогові заманеться обприскувати цією біологічною чумою наші, приміром, картопляні лани —залишилося за кадром. Але проблема, впевнений начальник державної насіннєвої інспекції Віктор Маласай, не надумана. Нещодавно нею на цьогорічній американо-канадській зустрічі наукових товариств у галузі патології рослин у Монреалі переймалися біологи, спеціалісти сільгоспвиробництва, навіть криміналісти та військовики.

За визначенням Віктора Маласая, наше стратегічне завдання — не пустити до країни заразу, яка може «в'їхати» з імпортованим насінням сільгоспкультур. Тому й не варто лібералізувати законодавство, що стосується ввезення до України садивного матеріалу. Закордонне насіння, запевнив В. Маласай, часто-густо несе в собі для колективних ланів та городніх ділянок й іншу небезпеку. Засилля неякісного садивного матеріалу «made in ненаше» триває. Найбільше непотребу надходить з Росії та Білорусі.

Закон «Про державне регулювання імпорту сільськогосподарської продукції» забороняє ввезення несертифікованого насіння. Та серйозної відповідальності для порушників документ не передбачає. Неякісний товар вилучається — і тільки.

Галина КВІТКА.

Заробила 5 медалей, а живе... в наметі

Про те, чого не сталося

Компроміс тижня

Розклад «президентських» голосів мав бути інший. А один із претендентів на сто відсотків міг би тепер бути переможцем...

Як твердять аналітики, за Олександра Ткаченка готові були проголосувати 30% виборців. Тоді розстановка була б такою: Марчук — 8%, Мороз — 11%, Вітренко — 11%, Симоненко — 22% і на другому місці Ткаченко — 30%. Звідки такі цифри? Все просто. У першому турі виборів Олександра Миколайовича підтримала партія Національного відродження України (330 тисяч членів), і принаймні він міг розраховувати на підтримку Національної федерації профспілок України «Солідарність» (ще 4,5 млн. осіб), про що не раз висловлювалися лідери рухів. Мало того, лідери лідерами, але й рядові члени обох організацій підтримали кандидатуру Голови Верховної Ради: вони вели активну передвиборну роботу в Донецькій, Запорізькій, Полтавській та інших областях.

З'їзд НВУ зобов'язав своїм рішенням кожного члена партії загітувати щонайменше одного члена родини на користь кандидатури Ткаченка. Таку саму схему було задіяно й для членів профспілки. Отже, до 4,8 мільйона додається ще 1,6 млн. щонайменше плюс наявний у кандидата електорат.

Як бачимо, підтримка і профспілки, і партії може бути дуже істотна. Питання лише в тому, чи зможе в другому турі виборів один із кандидатів нею скористатися, адже «Солідарність» зарекомендувала себе як впливова політична сила, на яку не можна не зважати. Чи готові кандидати йти на компроміси? Відповісти на це запитання важко, але одне, принаймні, безперечно — така серйозна підтримка того варта.

Учасники чемпіонату з перукарського мистецтва та декоративної косметики, що проходив у Миколаєві в рамках фестивалю «Краса. Осінь-99», ще раз довели: «якщо не попереду Європи» за майстерністю, то на рівних уже точно.

Фото Олександра КРЕМКА (ДІНАУ).

По обидва боки стіни

Дата тижня

Приїжджий до Берліна люд найперше цікавиться: а де тут стіна? Тепер уже лише знавці столиці та екскурсоводи покажуть вам який-небудь залишок сірого монстра, що розділив колись не тільки величезне місто, а й два світи.

Ламати — не будувати. Виявилося, мало рознести вщент бетонні брили й розвезти уламки по білому світу як сувеніри.

Громом, але далеко не несподіваним, пролунали оприлюднені кілька днів тому дані робітничого Союзу «Допомога бездомним». Його голова Генріх Хольтмансптер заявив, що кількість східних німців, які залишилися без даху над головою, з 1997 по 1998 рік збільшилася з 67 до 76 тисяч, тоді як їх кількість на заході країни зменшилася за цей період з 520 до 460 тисяч.

Причина цього — зростання безробіття у східних землях, яке тягне за собою неможливість оплачувати квартиру. На початку 90-х років для східних німців минули золоті часи надання їм майже безкоштовного житла. Після приватизації державного житлового фонду нові господарі раптом виявили, що разом із нерухомістю вони придбали також мешканців, які мають величезні заборгованості з квартплати. І розрахуватися в найближчому майбутньому вони не зможуть, тому що вже давно позбулися роботи.

У Німеччині в таких випадках роблять просто: не оплатив рахунки за газ, воду, електрику — їх негайно відключають. Не переказав плату за оренду квартири — виселять через суд протягом двох-трьох годин. І жодна довідка про те, що твоє підприємство припинило роботу чи фірма збанкрутувала, не допоможе. А новим власникам будинків виявилося вигідніше набудувати нічліжок для бездомних, ніж узяти на себе борги старих квартиронаймачів, багато з яких прожили у цих будинках більшу частину свого життя. Так десятки тисяч людей опинилися на вулиці.

І не лише через безробіття, а й через недосконалість законодавства, яке не передбачило колись такого повороту історії. Адже в законі про державну соціальну допомогу бездомність не визначається як соціальна проблема. Факт відсутності житла відносять до особистих проблем громадян. Тому держава дбає лише про надання допомоги з безробіття, якого недосить, щоб заплатити за квартиру. До речі, в Німеччині досі чомусь вважалося, що бездомність — «привілей» чоловіків. Тепер виявилося, що 30 відсотків тих, хто залишився без житла, становлять жінки.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

Оптимістичне свято посеред песимістичних буднів

Соціалка тижня

7 листопада нинішнього року вперше в Україні відзначався День працівників соціальної сфери. Урочистості та святкові звіти на тему «людської соціальної політики», що лунали в Міністерстві праці та соціальної політики, чимось нагадували оптимістичні акції часів американської Великої депресії 1929 року. Вітчизняні соціальні політики рапортували про досягнення — мовляв, заборгованість у зарплатах та пенсіях зменшилася, ветеранам ВВВ простили комунальні борги, підняли розміри пенсій, в рамках всеукраїнської благодійної акції «Милосердя» зібрано 30 млн. грн. на потреби ветеранів тощо.

Віце-прем'єр-міністр України Володимир Семиноженко заявив, що наступний 2000 рік буде зламним для пенсійної реформи. Й одразу уточнив, що «злам» полягатиме у здійсненні організаційних моментів. 20 обласних центрів продовжать львівський експеримент запровадження персоніфікованих пенсійних рахунків. Очікують, що Пенсійний фонд від цих нововведень отримає додаткові надходження на виплату пенсій. За словами голови правління ПФ Бориса Зайчука, залишається актуальним розподіл джерел фінансування фонду та боротьба з не властивими ПФ виплатами на інші, не пенсійні, соціальні потреби.

Тріумфальну ходу пенсійної реформи в Україні накреслено на наступне тисячоліття. Та вже нині — це найбільший головний біль соціальних працівників і журналістів теж. До речі, напередодні свого професійного свята Міністерство праці та соціальної політики нагороджувало не лише своїх героїв, а й працівників ЗМІ «за найкраще висвітлення своєї діяльності». Міністр Іван Сохань сказав «спасибі» журналістам — глашатаям соціальної політики — і особливе «мерсі» у вигляді спеціальних грамот та відзнак тим, хто лояльно і дружелюбно ставиться до соціальної реформи та її реформаторів. На жаль, наша газета до переліку відзначених та тих, кому дякували, не потрапила. Тож залишаємо за собою право об'єктивної журналістської оцінки того, що відбувається, і зичимо мужності та оптимізму соціальним працівникам України, середній посадовий оклад яких 74 грн.

Ольга ВАУЛІНА.

Фантастам таке й не снилося

У київському Палаці спорту відкрилася VII Міжнародна спеціалізована виставка «Інформатика і зв'язок-99»

Виставка тижня

Навіть побіжне знайомство з її експонатами переконує: наукова думка і виробництво йдуть уперед семимильними кроками. І дуже приємне відкриття: Україна не відстає від західних виробників. Наприклад, Дніпропетровський машинобудівний завод уже налагодив серійне виробництво цифрової електронної АТС системи С-32, ВО «Моноліт» (Харків), ВАТ «Львівський завод телеграфної апаратури» і Роменський завод АТС створили комутаційне обладнання для сільської місцевості та невеликих міст.

Звісно, український виробник ще не може похвалитися своїми мобільними телефонами, але провідні оператори стільникового зв'язку: СП-ІМС, «Голден Телеком», «Київ-Стар GSM», «УТЕЛ», — за якістю послуг уже не поступаються західним конкурентам.

Вашу уяву вразять, звичайно, нові моделі мобільних телефонів фірм «Ерікссон» (Швеція), «Сіменс» (Німеччина), «Нокіа» (Фінляндія), цифровий телефонний апарат з графічним дисплеєм фірми «Абака», новий телевізор, виготовлений на одному з київських підприємств. Деяка техніка, що є тут, мабуть, фантастам і не снилася.

Не можна не відзначити і гарне оформлення виставки. Вперше для цього використано стенди швейцарської фірми «Сіма». А фірма «Голден Телеком» вирішила на своєму стенді твори живопису, присвячені світові зв'язку. Найкращу картину визначать відвідувачі.

Організатори виставки попросили відвідувачів оцінити і рівень експозиції. Мені здалося, що він набагато вищий від середнього. До речі, в цьому заслуга Держкомітету зв'язку та інформатизації України, Мінпромполітики та виставкової компанії «ЗовнішЕкспоБізнес».

Ярослав БІЛИК.

Я щеплення не боюся, гроші будуть — уколюся!

Вакцинація тижня

Що таке грип і як з ним боротися? На цю інфекційну тему вирішили поговорити у середині листопада уповноважені Міністерства охорони здоров'я України та представники зарубіжних фармацевтичних компаній.

Минулого сезону на грип в Україні перехворіло близько 10 тисяч осіб, зафіксовано 17 смертельних випадків, причиною яких офіційно визнано інфекційне захворювання. Тоді як у США щороку від грипу помирають 40—60 тисяч громадян...

За прогнозами українських епідеміологів, спалах грипу очікується на початку 2000 року, і до нього треба готуватися вже тепер. Єдиний спосіб убезпечити себе від епідемії — вакцинація. Україна не випускає протигрипозної вакцини і найближчим часом навряд чи зможе налагодити її виробництво, тому доводиться задовольнятися зарубіжними препаратами.

1998 року Міністерство охорони здоров'я України хоча й із запізненням, але отримало від Кабінету Міністрів один мільйон гривень на протигрипозну боротьбу. Грип уже щосили лютував у країні, а медики чекали на результати оголошеного тендеру на закупівлю потрібної вакцини. Цього разу Міністерство охорони здоров'я ще влітку попросило у Кабміна 3,8 млн. грн. на профілактичні заходи. Грип наступає, а грошей на безплатну вакцинацію епідемічних груп ризику досі немає.

Зазвичай, і цього разу нам допоміг закордон. Американський медичний центр розгорнув в Україні програму щеплень «Ваше здоров'я». У спеціальних центрах щеплення, які з понеділка відкриються в Києві, Львові, Харкові, Дніпропетровську та Запоріжжі, платоспроможних охочих щеплюватимуть вакциною Флюарикс. Вартість одного щеплення — 79 грн., для киян дорожче — 99 грн. Є система знижок для «оптових» клієнтів, які прийдуть до центрів сім'ями. Якщо, звісно, грошей вистачить. А напередодні загальної вакцинації Міністерство охорони здоров'я уповноважене заявити: безплатних щеплень не буде. Отож, громадяни, боротьба з грипом-2000 прямо залежить від рівня ваших доходів. Здоров'ячка вам, панове!

Від грипу вмирають, але безплатних вакцинацій не буде

Ольга ВІТЕР.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Із грипом — у XXI сторіччя!

У номер

✔ **Дніпропетровськ**

Нема сенсу «обганяти час»

Видавши на-гора мільйон двісті тисяч тонн вугілля, гірники шахти «Павлоградська» перші в Західному Донбасі виконали програму, яку намічали на нинішній рік. Близька до подібного успіху й тутешня шахта ім. Сташкова. Здавалося б, тільки радіти. Це ж бо відроджується традиція «дострокових шахтарських ялинок». Та оскільки шахтарі нині не відвантажують палива неплатникам, а накопичувачі добутого вугілля обмежені, — шахти «затоварюються». Тож мета «обганяти час» ніби втрачає сенс.

✔ **Вінниця**

Оце так дояр!

Установки для доїння кіз та овець почали випускати у ВАТ «Брацлав» Немирівського району на Вінниччині. Протягом години «Брацлавчанка» (таку назву має нове обладнання) дає змогу видоювати 200 тварин. Такий «дояр» вигідний ще й тим, що може працювати не тільки на тваринницьких фермах, а й на пасовищах.

ВАТ «Брацлав» — єдине у нашій державі підприємство, де виготовляють доїльне обладнання. Половину продукції експортують у близьке і далеке зарубіжжя. До речі, наші господарства мають можливість купувати обладнання за лізингом.

✔ **Черкаси**

Вітаміни для землі

Близько 9 тисяч тонн торфу замовив на підприємстві «Ірдиньторф» Полтавський гірничо-збагачувальний комбінат. Без цього цінного компонента не одержати високоякісних залізорудних окатишів.

Утім, не лише для вітчизняних споживачів працюють ірдинські торфодобувачі. Купують торф й угорські підприємства, на яких випускають мінерально-торф'яні суміші, дуже популярні у тамтешніх аграріїв. У Херсонській області підприємливі угорці розпочали будівництво фабрики, яка даватиме вітамінну продукцію для сільського господарства.

Пропозиції про партнерство надійшли до Ірдиня також із Греції, Італії, Голландії.

✔ **Кіровоград**

Віч-на-віч із минулим

Виставку воскових фігур презентує в Кіровоградському обласному краєзнавчому музеї Ялтинський музей воскових фігур.

Експоновано чотирнадцять фігур видатних історичних діячів минулого. Серед них Іван Мазепа, Симон Петлюра, Богдан Хмельницький, Катерина II, Нестор Махно, Володимир Ленін, Йосип Сталін та ін. Воскові фігури створено в майстерні київського художника Олександра Ратушного. Всі вони відповідають зросту оригіналів із дотриманням навіть незначних деталей, таких, як, наприклад, колір очей.

✔ **Вінниця**

Зірвано маски з анонімів

Працівники управління СБУ у Вінницькій області викрили дев'ять осіб, які погрожували фізичною розправою керівникам, депутатам, високим посадовим особам у державі. Завдяки вміло проведеним розшуковим діям з анонімів, які свої погрози висловлювали письмово, було зірвано маски.

Як повідомили у прес-центрі УСБУ, поки що невідомий автор лише одного листа.

✔ **Фотофакт**

Презентація історико-етнографічної монографії «Українці» відбулася в «Кобзарській світлиці» столичного палацу «Український дім».

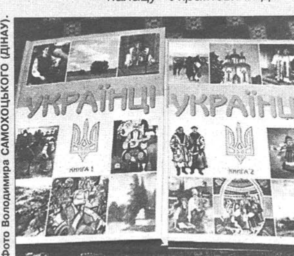

Фото Володимира САМОХОЦЬКОГО (ДІНАУ).

Незговірливий? Надто принциповий? До «психушки» його!

Як у міліцейському відомстві працюється капітану Сергію Бардіяну

Конфліктна ситуація

Усе почалося, вважає він, відтоді, як торік улітку взявся за розслідування справи щодо злочинних дій Героса Погосяна, Манвела Абрамяна та Аслана Асланяна. До цього служба в міліції складалася, можна сказати, досить успішно. Після закінчення в 1984 році Одеської середньої спеціальної школи МВС працював оперуповноваженим у Роздільнянському районі, потім —дільничним інспектором уже тут, у Балті. Водночас заочно навчався в Українській академії внутрішніх справ. Після одержання диплома юриста висунули на посаду слідчого, став капітаном міліції. Й тут в енергійного, добре «підкованого» й принципового фахівця справи йшли добре, його не раз ставили за приклад колегам. І недарма ж за місяць до виникнення отієї «злополучної» справи Сергієві Бардіяну як кращому слідчому райвідділу в обласному центрі високе начальство вручило пам'ятний дарунок — наручний годинник.

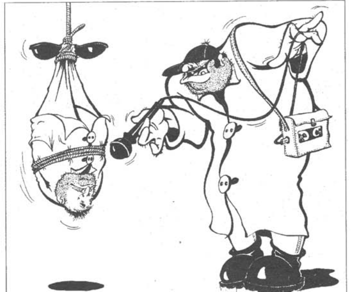
І раптом — справа № 139800216. Досить банальна, треба сказати, справа. Троє молодиків «кавказької національності», двоє з яких вже стали мешканцями Балтського району, а третій тут перебував поки що тимчасово, всі — непрацюючі; вчинили розбійний напад на двох мешканців Молдови, котрі приїхали до Балти зі своїм товаром. У Сергія Бардіяна були справи куди складніші, отож за цю взявся впевнено і спокійно. Невдовзі, правда, відчув навколо якусь підозрілу метушню. То підозрювані у скоєнні злочину, що досі вельми вільно розмовляли з оточуючими російською, раптом вирішили давати свідчення вірменською й забажали перекладача. І став ним —отака несподіванка! — К. Авакян, добрий приятель начальника слідчого відділу майора міліції С. Коржа, якому він, до речі, не раз надавав усілякі послуги, в тому числі в ремонті службового кабінету. А водночас К. Авакян приятелював і з тими, проти кого розпочали слідство. І вже не здивувався Бардіян, коли не міг допроситися в начальства транспорту, аби доставити з Тирасполя потерпілих, влаштувати очні ставки з грабіжниками. Дійшло навіть до того, що адвокат Надія Гура, дружина начальника райвідділу міліції, взялася здійснювати юридичний захист обвинувачуваних. «Але це, — вже відверто обурився С. Бардіян, — у крайньому разі, неетично.

Слідчому — і натякали, і відкрито — почали «підказувати», яку статтю Кримінального кодексу треба застосувати, кого із обвинувачуваних вважати зловмисником, а кого — лиш свідком. С. Бардіян, однак, до тих «порад» не приставав.

Та тут настав час чергової відпустки. Передав справу колезі, по суті, вже майже розслідувану, залишилися лиш деякі формальні слідчі дії. Коли ж повернувся з відпустки, то з жахом з'ясував, що ніхто нічого не робив. Навіть термін розслідування справи, що минув, у передбаченому законом порядку не подовжили. Хоч як це дивно, але все оте й стало приводом для прокурора Балтського району В. Сивуна, аби відсторонити С. Бардіяна від подальшого ведення справи. Її передали старшому слідчому райвідділу В. Діденку. А той невдовзі виніс постанову, на яку дехто й очікував: припинив кримінальну справу стосовно Г. Погосяна й А. Асланяна. Незважаючи на наявність викладених С. Бардіяном на 200 з лишком аркушах справи доказів їх вини у скоєнні розбою.

Відсторонений від справи С. Бардіян змиритися з цим не захотів. Після його неодноразових оскаржень дій прокурора та старшого слідчого райвідділу міліції прокуратура Одеської області скасувала вищезгадану постанову як необгрунтовану. А справу з огляду на те, що в Балті її заганяють у глухий кут, передала сусідній Котовській міськрайпрокуратурі. Там невдовзі завершили розслідування і кримінальну справу з тією самою кваліфікацією, яку відстоював С. Бардіян, направили до Балтського суду. Невдовзі він розглянув справу: Погосяна й Абрамяна засуджено до позбавлення волі терміном на 5 років (умовно) з відстрочкою застосування вироку на 2 роки. Та ще наклав на обох грошовий штраф. (Стосовно третього учасника злочину — А. Асланяна: його справу виділено в окреме судочинство, оскільки він з Балти зник). Що відчуває після всього Сергій Бардіян, який, як з'ясувалося, був правий?

Дуже кепсько, скажемо, почувається! По-перше, оті «жонглювання» зі справою, відсторонення його від її ведення не минули безслідно для здоров'я. По-друге, з виходом після лікування на роботу почалося його відверте цькування. Ось лиш деякі факти. Справи на розслідування йому не поспішають доручати, а коли й дають, то такі, терміни яких вичерпуються, — це, певно, аби було до чого, знову-таки, причепитися. В службовій характеристиці начальник райвідділу міліції Анатолій Гура вважав «чомусь» за потрібне посилатися на перший квартал нинішнього року, більшу частину якого С. Бардіян був на лікарняному. Ось і вийшло, що працює він нікудишньо — закінчив протягом кварталу лиш дві справи з семи злочинів та дві справи передав до суду... У червні ц. р. атестаційна комісія райвідділу вирішила, певно, поставити останню крапку — не переатестувала капітана С. Бардіяна. Міліцейські доброзичливці почали пропонувати Бардіяну... подати заяву про звільнення з роботи «за власним бажанням». Той такого бажання, однак, не виявив.

Тоді, мабуть, вирішили діяти в іншому напрямі. Якщо в тебе був на початку року «депресивний невроз», то, може, ти взагалі, як-то кажуть в Одесі, «того»? Спочатку в райвідділі пропонують поїхати до обласного центру, до відомчого медзакладу на спеціальне обстеження. А коли С. Бардіян відмовляється, вручають йому офіційну путівку з обласного управління: вам треба пройти поглиблений медогляд для визначення придатності до подальшої служби в міліції. Нічого не залишалося, як їхати до Одеси. Обстеження засвідчило: капітан Бардіян за станом здоров'я може й далі виконувати свої непрості міліцейські обов'язки. І зовсім несподіваним став для Бардіяна виклик до того самого відділу охорони здоров'я УМВС в Одеській області два тижні потому, 23 вересня: для цілковитої впевненості відвідайте, будь ласка, ще й обласний психоневрологічний диспансер, проконсультуйтеся. Взяв направлення, пішов консультуватися. А там, прочитавши папірця, — як обухом по голові: «Та вас же хочуть запроторити до стаціонару, до того ж не до нас, а в психлікарню, що в селищі Олександрівка». Хіба ледве не кожен мешканець Причорномор'я знає, що то за лікарня? Хто там побував, до того, вважай, назавжди пристає: «Так він же лікувався в Олександрівці!» — і цим, мовляв, про людину все сказано.

Ні, не поїхав Сергій Федорович до Олександрівки. Ніхто на тому вже й не наполягав: сподівались, певно, що все зробить він сам, ну, а примусом — то, дивись, ще й перед законом доведеться відповідати.

Вийшов Сергій Бардіян на роботу, а там з боку начальства повна обструкція. День сидить без діла, другий, третій... Не витримують у капітана нерви, пише рапорт на ім'я Гури. Останній накладає резолюцію, адресовану в. о. начальника слідчого відділу В. Діденку: «Надайте можливість працювати після надходження документації за результатами медогляду». Хоча має знати, що такої документації в разі позитивного висновку ніхто до району не надішле...

Вже закінчивши писати цей матеріал, телефоную С. Бардіяну, запитую, як життя.

— Краще нікуди, — намагається він іронізувати. —Жодних справ не розслідую, байдикую, а зарплату нараховують.

Пригадалася розмова з В. Діденком під час відвідин Балти. Він бідкався: вже не перший рік прошуся на пенсію, бо здоров'я немає, а справ — по горло, тому не відпускають. Кажуть, хай молодізелені досвіду наберуться. І справді, погоджувався Діденко, з кадрами в слідчому відділі кепсько, лише одного Сергія Бардіяна й можна поки що вважати справжнім професіоналом. Та ось тільки незлагідний він якийсь, надто конфліктний...

Що ж, конфліктність — не краща людська риса. Правда, зовсім не зайве ретельно проаналізувати, на якому грунті вона проявляється. Особливо, коли йдеться про правоохоронні органи.

Георгій ВОРОТНЮК.

Балта—Одеса.

Мал. Сергія ГОРОБЦЯ.

Капітан не мав «власного бажання»

(Початок теми на 1-й стор.).

Ця фраза Ліни Костенко сказана дуже про нас і звучить вельми переконливо.

Справді, ми якщо й любимо когось — то тільки назло комусь іншому, котрий, у свою чергу, любить нас лиш заради того, щоб насолити своєму опонентові. Від такої любові не підіймається нічого, окрім рейтингу.

Але не доведи, Господи, кинутися колективно виправляти становище й переписувати конституцію (пункт перший: всі люблять всіх, невиконання суворо карається законом!). Це вже було колись, і рейтинги тоді підіймалися до 99,9 відсотка. Це, либонь, вище, ніж рейтинг будь-якого султана в гаремі! Але вся біда в тім, що ота нещасна одна десята відсотка «в остачі» не цікавила нікого. Ми навіть достеменно не знали, скільки живих людей входило до тієї одної десятої —один, двоє чи кілька тисяч душ? Звідти й почалась непомітна девальвація любові. Бо кожному (кожному!) можна було сказати: як це так — усі люблять, а ти не любиш?! Валяй ліс валити!

«Усі усіх не люблять...»

А тим часом серед умовного одного відсотка були якраз нормально мислячі люди. Можливо, саме у тому середовищі виник один прикметний анекдот. Питають, значить, якогось чоловіка, чи любить він помідори? А той відповідає: «Їсти — люблю, а так — ні!» Дуже серйозна відповідь. Не варто плутати одне з другим. І не варто забувати про це, коли робиш якийсь серйозний вибір.

Христофор ГРУША.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША, Олександра КЛИМЕНКА, Сергія КОВАЛЬЧУКА та Віталія ЛЕЩИНСЬКОГО.

Серед умовного одного відсотка були якраз нормально мислячі люди

У номер

✓ **Одеса**

Чудові враження від оглядин

У селі Нерушай Татарбунарського району, де розташоване КСП імені Шевченка, відкрито пам'ятник Великому Кобзареві. Все село зійшлося на площу з цієї нагоди: тут лунали Шевченкові вірші, написані на його твори пісні. А потім перед громадою відчинив двері новий Будинок культури. Оглядини справили чудове враження: глядацька зала на 350 місць, бібліотека з читальнею, шахово-шашковий клуб, молодіжний бар, дискотека — буде тепер де відпочити і дорослим, і малечі. А заслуга у всьому передусім керівників господарства і села — Віктора Голобородька та Дмитра Кошельника.

✓ **Луганськ**

Транспортер доставлятимуть частинами

«Стахановський вагонобудівний завод» почав виготовляти унікальний залізничний транспортер. Цей потужний механізм перевозитиме велетенські трансформатори до 170 тонн вагою залізницями... Південної Кореї. Саме звідти надійшло таке замовлення, з яким стахановські вагонобудівники мають упоратися до березня наступного року. Потім велет-транспортер частинами буде доставлено до одного з портів, а далі вже морем — до берегів замовника.

✓ **Рівне**

Золоті куполи — на славу Божу

Головного архітектора Рівненської єпархії Віктора Ковальчука нагороджено орденом Святого рівноапостольного князя Володимира Великого третього ступеня. Спроектований Віктором Федоровичем золотоверхий Свято-Покровський собор в усій красі постав у Рівному. Ще понад десять соборів і церков споруджено або зводять за його проектами на Рівненщині, у Львівській, Хмельницькій, Луганській та інших областях.

✓ **Чернівці**

Замовлення на нову спеціальність

На інженерно-технічному факультеті Чернівецького держуніверситету започатковано нову спеціальність — «інформаційні мережі зв'язку». Замовлення на цих фахівців зробило місцеве відділення «Укртелекому». Адже в Чернівецькій області здійснюється широкомасштабна модернізація систем зв'язку, зокрема й впровадження волоконно-оптичних ліній. А для успішного втілення наміченої програми потрібні висококваліфіковані кадри.

✓ **Донецьк**

Дрібниця, а приємно

«Пільговий» трамвай, вартість проїзду в якому становить не звичайні тридцять, а двадцять п'ять копійок, з'явився на вулицях Костянтинівки Донецької області. Розгадка проста: здешевлення квитків відбулося завдяки одній із фірм, рекламу якої розміщено на вагоні. Дрібниця, а приємно.

✓ **Київ**

Хай живе ковбаса!

Продукцію 205 вітчизняних та іноземних підприємств представляли в столиці на Агропромисловому ярмарку-99. У павільйонах Національного виставкового центру розмістилися експозиції фірм різних форм власності — від великих акціонерних товариств до малих приватних підприємств, фермерських господарств. Учасники, як завжди, скаржилися на брак коштів у потенційних покупців. А відвідувачі — напевне, саме з тих, у кого з грішми не дуже — активно вшановували продовольчий виставковий асортимент. Найпопулярнішими стали павільйони, де можна було щось продегустувати.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Справедливості. І нічого, крім справедливості

Компенсації — не жест милості або морального визнання відповідальності, а борг німецької індустрії, який вона має повернути своїм жертвам

Робочий кабінет одного з найстаріших адвокатів Німеччини Петера-Йохана КРУЗЕ: товстезні фоліанти у закритих шафах, важкі меблі, портрети у рамах, що виблискують бронзою. Він — процвітаючий адвокат, який дозволяє собі займатися справами, що йому до вподоби. Процеси адвокат Крузе веде проти німецької індустрії, яка використовувала під час другої світової війни примусову працю українських та білоруських громадян, насильно вивезених з окупованих гітлерівцями територій. Він захищає людей, які не в змозі оплатити його послуги, бо їхньої місячної пенсії не вистачило б навіть на місячну передплату німецької газети.

У судах Німеччини під час розгляду справ заведено вивішувати біля входу до зали засідань списки з прізвищами позивачів. Після 11-ї години, коли розглядаються справи, які веде адвокат Крузе, списки рясніють суціль українськими та білоруськими прізвищами. Я була свідком того, як ця врівноважена, завжди усміхнена й привітна людина, зрозумівши, що сприйняття його аргументів стороною відповідача закінчується там, де треба погоджуватися на виплату компенсацій, раптом зірвався: «Та зрозумійте, — закричав він, — мої клієнти навіть не помирають, вони вимирають!» На жаль, цього разу його не почули: засідателі поспішали на обідню перерву...

Та пан Крузе не здається. І він не доручає своїм помічникам замість себе бути присутніми на судових засіданнях. Попри те, що Мюнхен, Гамбург, Нюрнберг, Браушвейг, де відбуваються слухання, у різних регіонах Німеччини і за кілька сотень кілометрів від його Майнталя, він щоразу збирає свою дорожню сумку на коліщатках, складає туди документи — за них найвищу ціну заплатила б кожна фірма, в якої він намагається відсудити для своїх клієнтів справедливі, а не рабські компенсації, — і вирушає в дорогу.

Слід зазначити, що тільки щедрої душі пана Крузе вочевидь недостатньо, щоб брати участь у процесах. Суди в Німеччині — річ дорога. На оформлення документів та на подання позовів адвокат зі своїх особистих коштів уже витратив більш як 150 тисяч марок. Крім того, він не може відмовити в допомозі тим, хто звернувся до нього особисто. При мені дружина Крузе повела до клініки тяжкохвору молоду жінку з Донецька, котра всіма правдами і неправдами приїхала до Майнталя, розшукала Крузе і попросила допомоги.

Але це вже зовсім інша історія. А я попросила його розповісти не тільки про те, як далеко просунулися в судах справи «остарбайтерів», а й про ситуацію у зв'язку з виплатою компенсацій загалом.

— Головна проблема, — каже пан Крузе, — в тому, що досі стосовно «остарбайтерів» ішлося лише про моральну відповідальність, а не воєнний злочин. Хоча документи Гаазької угоди про воєнне становище свідчать про зворотне. Та й варто згадати не таку вже й далеку історію Нюрнберзького процесу, коли за порушення цієї угоди повісили уповноваженого з питань робочої сили на Сході фон Заукеля. Тому найважливіше було домогтися, щоб підприємства, які використовували примусову працю під час другої світової війни, визнали свою — і не тільки моральну — відповідальність. У дуже багатьох випадках мені вдалося домогтися цього, що дуже важливо. Адже без визнання вини жодні виплати неможливі. Найуспішнішими я вважаю процеси проти концернів «Сіменс», «Бальз», «Пелікан», БМВ. Вони визнали більшість позовів, але робота чекає ще чимала до того моменту, коли вони заплатять.

Якщо виходити із середньомісячного заробітку в тодішній Німеччині — 1200 марок — плюс одноразова виплата за завдану моральну шкоду — шість тисяч марок, то йдеться про суму близько 36 тисяч марок... Це якщо людина працювала повні чотири роки. І далі — залежно від терміну роботи. Навіть для такої багатої країни, як Німеччина, — це неабиякі гроші. А з ними ніхто не поспішає розлучатися. Хоча траплялися винятки: концерн «Сіменс», визнавши свою вину перед однією із примусових робітниць з України (вона працювала тоді на цьому підприємстві просто-таки в нелюдських умовах), погодився виплатити їй 165 тисяч марок.

— Судячи з усього, найменше шансів отримати компенсацію у тих людей, котрі були зайняті в сільському господарстві або наймитували у хазяїв?

— Так, адже вважається, що вони жили в більш-менш терпимих умовах — принаймні голодні не були. Проблема в тому, що відповідальність за виплату їм компенсацій узяв на себе уряд, проте він ніяк не міг визначитися з сумою. Два мільярди марок, які передбачається виплатити цим людям, — кепкування з них. Тут є інший непоганий варіант: спробувати самим розшукати родини колишніх хазяїв. Хоча їх уже і живих немає, але залишилися діти, які добре пам'ятають «своїх» Тетян і Марин. Буває, що достатньо зняти слухавку і сказати, з якої причини телефонуєш. І часто чуєш у відповідь: «А, Ольга? То вона ще жива?» І, як правило, за цим іде допомога або навіть запрошення в гості. Не треба боятися — добрі люди є скрізь.

Однак існує категорія людей, яким поки що не в змозі допомогти ніхто. Це громадяни, які стали інвалідами під час примусової праці, і за німецькими законами вони мають право на німецьку пенсію. І Німеччина готова її платити — бо навіть під час війни у нас справно працювали лікарняні каси та пенсійні фонди. Тут обов'язково виявлять сліди колишнього робітника: при нацистах туди стягували внески навіть із тих мізерних грошей, що їх підприємство виплачувало своїм рабам. Але Німеччина не може віддати ці гроші через те, що Україна не потурбувалася про підписання відповідної міжурядової угоди. Якби відгукнулася людина, яка займається цими проблемами в Києві, то, можливо, процес можна було б прискорити.

— А як бути людям, котрі працювали на підприємствах, яких тепер немає?

— Доведеться чекати, поки завершиться процес проти бундесреспубліки, що стала правонаступницею німецького рейху. Суд вирішить, хто платитиме цим людям.

— Як ви прокоментуєте переговори щодо створення єдиного фонду підприємств з виплати компенсацій, які веде уповноважений канцлера Граф Отто Ламбсдорф? У середині жовтня він назвав начебто остаточну суму компенсацій — 6 мільярдів марок...

— Ганьбою Німеччини, і ніяк інакше. З самого початку було зрозуміло, що уряд, який задумав створення фондів, лише намагається виграти час. Шість мільярдів? Це дуже мало для такої кількості людей. Щоб заплатити ці борги, знадобиться не менш як 16 мільярдів марок. А Ламбсдорф намагається звести справу лише до моральної відповідальності, вирішивши відкараскатися від «остарбайтерів» кількома копійками. Німецькі закони стверджують протилежне: фірми та люди, які використовували примусову працю під час другої світової війни, причетні до воєнного злочину і мусять відповідати за нього. Він не має терміну давності. І слід дотримуватися жорсткої позиції: компенсації — не жест милості або морального визнання відповідальності, а борг німецької індустрії, який вона має повернути своїм жертвам. На жаль, і в цьому я теж переконався, цей факт ще не усвідомлено ні в Німеччині, ні в країнах Східної Європи, де потерпілих найбільше. Тільки в цьому я бачу причину, наприклад, того, що аж ніяк не всі українські «остарбайтери» звернулися з позовами до німецьких судів. Це треба зробити негайно, бо розраховувати на допомогу держави в недалекому майбутньому не доводиться.

— Куди вони можуть звертатися?

— Можна, звичайно, безпосередньо до мене, але тоді виникне проблема з мовою — я не володію російською. Краще все-таки до Української ін'юрколегії, з якою я тісно співпрацюю. Та й на місці простіше «утрясати» всілякі питання, що неодмінно постануть.

— Пане Крузе, які можливості українського Фонду «Взаєморозуміння і примирення» у справі виплат компенсацій колишнім примусовим робітникам?

— Як і в інших таких самих фондів — у Росії, Білорусії. Вони дуже стараються випросити якісь кошти для «своїх» людей. Але, на жаль, у них немає жодних примусових засобів, і тому вони можуть тільки просити Ламбсдорфа.

Я бачу тільки один вихід — судитися з німецькою індустрією...

— Як довго триватимуть суди і наскільки реальна можливість виграти процеси?

— На жаль, це швидко не робиться, справа ця займе близько двох років. А перспектива виграти процес дуже ймовірна.

— У Києві ви співпрацюєте з працівниками Української ін'юрколегії. Якої ви думки про роботу колег?

— Найвищої. Це справжні професіонали, які ведуть просто надзвичайно велику роботу, оформляючи необхідні документи для подання позовів до судів. Вони розмовляють із кожним заявником, а це старі, засмикані життєвими негараздами люди. Вони повинні розібратися з такими довідками і документами, які через давність іноді й не розібрати, зробити переклади на німецьку, адже в наших судах позови приймаються лише німецькою мовою. До речі, за цю роботу їм ніхто не платить.

— І останнє запитання: я знаю, що ви майже не ведете інших справ — увесь час відбирає ця робота. Чому ви це робите?

— Мені Бог допоміг у цьому житті. І я хочу повернути цей борг.

Інтерв'ю взяла
Валентина ПИСАНСЬКА.

Холодний і теплий вітер Грузії

Здається, грузинський вітер, який зустрів Папу Римського Іоанна Павла II у тбіліському аеропорту, був не надто гостинний. Таке враження справляє сам зіщулений понтифік. Можливо, це символічно. Адже ступивши на грузинську землю, глава римо-католицької церкви вперше опинився на православній території колишнього СРСР. А той, як відомо, був не просто бастіоном атеїзму загалом, а й запеклим ворогом католицизму зокрема. Власне, неприязнь була взаємна й цілком зрозуміла. Отож вітер тепер уже незалежної Грузії вирішив, мабуть, ще раз нагадати Папі про справи минулі. Тим більше що прибув Іоанн Павло II до Тбілісі «червоного» 8 листопада...

Але це так, епізод. Зовсім інші вітри віють нині в Грузії. Візит Папи — одне зі свідчень цього. Політична воля й мудрість грузинського керівництва виявилася міцнішою і (чого там приховувати!) за несприйняття релігійних опонентів певними колами тамтешнього православного духовенства, і за помітне невдоволення Росії. І чи вдарив візит Папи по позиціях православ'я в Грузії? Звичайно ж, ні. Чи сприяв він підвищенню міжнародного авторитету держави? Безперечно, так. Як країна православна, Грузія продемонструвала свою релігійну толерантність, повагу до найбільшої у світі церкви. У Тбілісі Папу зустрічали надзвичайно тепло.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.
Фото АП.

Ірак прагне співробітництва

Українська делегація, очолювана головою підкомітету з питань зовнішньоекономічної діяльності та іноземних інвестицій Комітету ВР з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій Володимиром Петренком, здійснила візит до Іраку.

У Багдаді наші посланці мали зустрічі зі спікером Національної Асамблеї Республіки Ірак Саадуном Хамаді, першим віце-прем'єром Таріком Азізом, першим заступником міністра закордонних справ Нурі ель-Вілісом, першим заступником міністра нафти і газу Тахою Ахмудом.

Ірак, затиснутий лещатами економічної блокади, ініційованої Радою Безпеки ООН, активно вишукує можливості налагодити економічне співробітництво з різними країнами світу. Особливий його інтерес до України не випадковий. Там добре пам'ятають, що в роки тісного співробітництва з СРСР 60 відсотків радянського обладнання до Іраку надходило саме з України. Добру пам'ять залишили в іракців і тисячі українських фахівців, які передавали їм свої знання й досвід.

Ірак гостро потребує поставок обладнання для нафтовидобувної і нафтопереробної промисловості. На переговорах ішлося і про можливість нашої участі в реконструкції підприємств з виробництва мінеральних добрив, соди, інших промислових об'єктів. Причому умови пропонуються пільгові, без конкурсів.

Нині Багдад буквально начинений бізнесовими делегаціями з усіх куточків світу. Отже, усі розуміють, що термін ембарго добігає неминучого кінця. І вже сьогодні треба працювати, щоб не було знову для нас «трохи запізно».

Роман КЛЕНОВИЙ.

Є привід для оптимізму

Привертав увагу відвідувачів ганноверської виставки «Біотехнологія-99» і екстравагантний, уже не молодий чоловік зі скуйовдженим волоссям та нестримною посмішкою.

Сергій Пономаренко — кандидат хімічних наук, один із розробників вітчизняних біостимуляторів росту рослин, що за своїми техніко-економічними показниками перевищують світові стандарти. Він 12 років створює екологічно небезпечні регулятори росту рослин нового покоління. Нові технології уже застосовують на 1 млн. га землі.

Проведені випробування показали, що можна на 20% збільшити врожаї. При цьому зростає кількість продукції, знижується захворюваність рослин, зменшується вміст важких металів, нітратів, витрати пестицидів. Використання елементів наших технологій на третині орних земель України може дати країні більш як на 1 млрд. гривень додаткової сільгосппродукції! І зважте, витрати при цьому становитимуть усього 25 млн. гривень. За даними інституту аграрної економіки, 12 тисяч сільськогосподарських підприємств збанкрутують до кінця нинішнього року, а це не більше й не менше 98%.

Щоправда, це в парі зі збитковим тваринництвом. А зернові, за прогнозами цього інституту, все-таки дадуть хоч і мінімальний, а все ж прибуток. На тлі такої безрадісної, мало не загальної збитковості сільського господарства (торік вона перевищила 3 млрд. гривень) якось не дуже віриться у райдужні та оптимістичні прогнози. Однак...

Однак нашими препаратами на виставці зацікавилися колеги і представники фірм із різних країн світу: американці, японці, аргентинці, німці. Нині препарати проходять випробування в Німеччині. З цією метою створено спільну фірму, що досліджує препарати, а також реєструватиме і організовуватиме їх виробництво з виходом на ринки інших країн. Цьому сприятиме і створення на базі інституту біоорганічної хімії і нафтохімії центру, який дасть можливість забезпечити нашими технологіями всю Україну, а також їх експорт за кордон.

Спостерігаючи за нашим стендом, не бачив жодної людини, котра байдуже обминула б комп'ютер, на екрані якого красувалися кумедні мордочки трійні телят, одержаних методом клонування.

Тим із відвідувачів виставки, хто зацікавився родоводом цієї трійні телят, із поясненнями на допомогу поспішав Олександр Медведовський, заступник директора Харківського центру — унікальної і першої в Україні спеціалізованої наукової організації, що займається біотехнологією відтворення тварин:

— Уперше в Україні ми одержали торік клонованих телят. Клонування саме по собі не мета, а науковий інструмент для розмноження унікальних трансгенних тварин, організми яких є своєрідним біореактором унікальних речовин. Приміром, коли одержати таким чином трансгенну вівцю, у молоці якої буде інсулін людини, то для задоволення потреби всієї Європи в інсуліні цілком достатньо 10 таких тварин. А щодо до економічної доцільності, то досить нагадати: перша трансгенна корова коштувала... 530 млн. доларів. Для розмноження саме таких тварин і підходить наш метод. Нашим методом можна одержувати й біологічно активні речовини для лікування, скажімо, незсідання крові, гемофілії — спадкоємної хвороби коронованих осіб.

Закінчився останній день нашого перебування на гостинній німецькій землі. З ностальгією за німецьким порядком і вмінням влаштуватися в цьому непростому житті наша делегація залишала Ганновер. Місто, «відпрацювавши» виставку «Біотехнологія-99», по-діловому, із суто німецькою пунктуальністю вже поралося і облаштовувало своє виставкове господарство, готуючись гідно провести «Експо-2000». Ця всесвітня виставка наче продовжить розпочате, аби ще раз наголосити на провідній ролі біотехнології у наступному столітті.

Микола ПАВЛЕНКО,
спеціально для «Голосу України».

Ганновер—Київ.

(Закінчення. Початок у попередньому «Глобусі»).

Люди й події

Позиція й поза

Мудра й далекоглядна людина — віце-президент США Альберт Гор. «Ми, — заявив він, — не повинні вдавати, що можемо повернутися спиною до Росії й Китаю». Справді, навіщо ця примітивна тактика батога — краще вдавати, що «можемо повернутися обличчям». Позиція щодо Москви й Пекіна та сама (боком), але ж поза — зовсім інша! І, що важливо, не дуже зручна для Росії та Китаю — у разі, якщо ті щось зле чи непристойне замислять.

МВФ — не лікар

Рідкісною щирістю вражає заява Прем'єр-міністра Валерія Пустовойтенка про те, що Україна «обов'язково» продовжуватиме співробітництво з Міжнародним валютним фондом, тому що «без нього (фонду) ми не зможемо працювати». Власне, ніхто й не сумнівався, що без МВФ ви — не можете. Та й із ним, свідчать результати, також нічого не виходить. Що ж, таке, на жаль, трапляється, коли хтось дуже хоче, але не може. І МВФ тут не допоможе — лікаря треба...

Нагальна проблема

Нову проблему знайшов видатний російський мислитель Володимир Жириновський: «Мати, вона не може багато чого навчити сина. Бо вона сама не була хлопчиком». Поза сумнівом, треба щось терміново змінювати. Наприклад, навчитися перетворювати російських жінок на час їхнього дитинства на... хлопчиків. Потім знову — на жінок. А для початку можна російську партію «Женщины России» перейменувати на «Мальчики России». До речі, цікаво: хто навчав у дитинстві самого Жириновського — батько чи мати?

Дивне захоплення

Певну занепокоєність за московського мера Юрія Лужкова викликає його заява: «Я можу тепер більше займатися улюбленою роботою — шастати по будмайданчиках, по плодоовочевих базах...» Дивне якесь захоплення. Так і бачиш: ходить Лужков будівлями та базами і.., мабуть, порожні пляшки або забракований капусту збирає, чи що? Але Бог з ним, у кожного свої забаганки, головне — щоб Юрій Михайлович менше по Севастополю «шастав». Може, для цього там слід будмайданчики й плодоовочеві бази позачиняти?

Не подумали

Залишається кусати лікті після заяви Президента Кучми про важливість особистих контактів між лідерами держав для розвитку двосторонніх зв'язків. І як ми не подумали — треба було жінку Президентом обирати. Адже більшість глав держав — чоловіки, отож перспективи особистих контактів відкрилися б для України такі широкі, що аж дух перехоплює. Варто хоча б замислитися, яким партнером стали б для нас США! А так маємо крихти: солярка — від Алієва, бавовна — від Карімова...

Відгук

Добрі наміри монополіста

Нинішню зиму Україна зустріла на енергетичному підсосі. У другій половині жовтня Міненерго звітувало про катастрофічну нестачу запасів вугілля і мазуту на електростанціях, а також про критичне становище з постачанням природного газу — щодобові жовтневі надходження на енергогенерувальні станції скоротилися більш як на мільйон кубометрів. Це лише підкреслило гостроту публікації народного депутата Тетяни Задорожної «Футбол на газовому полі», яку «ГУ» надрукував 3 листопада ц. р. Дозволю собі висловити і власне бачення нафтогазової проблеми.

Заяви інших міністерств у цей період указували також на реальну загрозу енергетичній безпеці держави і мали яскраво виражений ультимативний характер. Мінвуглепром, наприклад, запевняв, що вугілля — це єдиний український енергоносій. Нафтою і природним газом у державі не пахне. І в такий спосіб вимагав бюджетних дотацій. Судячи з платіжної кризи на енергоринку і видимої безпорадності НАК «Нафтогаз України» розв'язати сировинну проблему завдяки імпортним енергоресурсам, Мінвуглепрому вірили беззастережно.

Кабінет Міністрів тим часом доручав комісії з питань розрахунків за енергоносії затвердити перелік споживачів-боржників, котрі не підлягають енерголімітуванню, ніби попереджаючи їх: інакше доведеться працювати у темряві. Чи не шантаж?

Хто в енергодомі господар?

Зрештою, це сигналізувало «Нафтогазу», що на часі нагадати всім, хто в енергодомі господар. І президент НАКу Ігор Бакай попереджає, що відтепер працюватиме з трейдерами лише за специфічними програмами, як-от: постачання обладнання з третіх країн або за тими, які не може виконати самостійно. Простіше кажучи, дрібним трейдерам показують на двері ринку. Даруйте, лунає звідусіль, а чого, власне, не може зробити НАК самотужки, якщо він завершив боротьбу за ринки збуту енергоносіїв на свою користь, фактично не докладаючи зусиль, завдяки щасливому збігу корпоративних інтересів з політичним курсом керівництва України?!

«Нафтогазу» вигідно зосереджувати під своїм «дахом» левову частку колосальних грошових і товарних потоків, спрямовуваних почасти на покриття державних боргів (здебільшого — неоподатковуваних), а виконавчій владі легше керувати монопольним, а не розпорошеним капіталом, через який його власні політичні амбіції та комерційна діяльність випинаються, ніби через штахетник. Є ще одна, не менш важлива, причина, чому уряд, як на мене, на короткій нозі з НАК. Вона відповідає за погашення державного боргу на засадах, які унеможливлюють банкрутство держави через банкрутство конкретної компанії. Інакше кажучи, дефолт НАКу не означатиме дефолту держави. До того ж лише дуже наївний сьогодні не розуміє, що процеси, які відбуваються нині на російському енергоринку, не справлять швидкого впливу на український енергоринок. Ціни на нафту і газ нам не підвищать, бо вони й так набагато перевищують світові (нафту купуємо по $100—$109 за тонну, вартість якої на зовнішньому ринку не перевищує $90), магістральні трубопроводи нікуди не зникнуть, обсяги енергоносіїв скорочуватимуться пропорційно до розростання економічної кризи, тож «Нафтогазу» не страшні навіть експортні квоти, попри те, що росіяни їх «малюють» мало не щомісяця.

Проте економічна децентралізація енергоринків має принципове значення для урядів обох країн (господарювати на них — господарювати в країні), і Україна пішла шляхом створення квазімонопольної холдингової компанії під орудою Ігоря Бакая. Сказати, що державного мужа — не сказати нічого. Неабиякою мірою його потужна підтримка як українця нової формації і наближених до нього компаній розчистила шлях Леонідові Кучмі до другого туру президентських виборів. Це для Президента України повинно важити набагато більше, ніж, скажімо, непорозуміння Ігоря Бакая з туркменськими постачальниками в Україну природного газу.

Лампочка — до лампочки

Хоч як там є, а в центрі україно-туркменських переговорів має стояти домовленість про грошове і товарне покриття українського боргу перед Туркменистаном за природний газ. На сотні мільйонів доларів. Як і було за іншого прем'єра, за іншого українського Президента, за часів, коли Ігор Бакай цим самим переймався у корпорації «Республіка». І тоді, і тепер на спеціально уповноваженого за борговими розрахунками працював мало не золотий фонд нашої промисловості і АПК. І тоді, і тепер за борги розраховуються металом, зерном, добривами, продовольством, а сільське господарство як потерпало, так і потерпає від гострої нестачі нафтопродуктів, а енергокомпанії як страждали через брак енергоносіїв, так і страждають.

Але альтернативи монополізму, схоже, влада не бачить. І доходить до смішного: НАК «Нафтогаз України» витісняє з ринку трейдерів.

Валерій БУТКО.
Вінниця.

Операція «Ринок»—1

«Не бачу сенсу далі боротися за життя»

Журналістське розслідування

На ринок ми ходимо-їздимо частіше, ніж до магазинів.
Мільйони з нас щонайменше десятиріччя ходять туди, як колись на роботу. І важко знайти промислове чи сільськогосподарське підприємство, де практично безперервно так активно вирувало б життя.
Спричинено ж вибух торговельної діяльності, як відомо, бездарністю наших керманичів. Державних і місцевих.
Це вони вигнали співвітчизників до прилавків та ящиків, під дощ і заметіль. Це через них стихійно виникла «базарна республіка».
Що ж собою являє ця держава у державі? За якими законами в ній живуть продавці-покупці?
Нинішній ринок відрізняється від базарів 80-х хоча б тим, що на ньому реалізуються не тільки лишки продукції, скажімо, тих же селян, як це споконвіку було. Часто-густо їм доводиться продавати, як то кажуть, останню свитину.
Відрізняється ще й тим, що з появою ринків, надто речових, країна покінчила з дефіцитом товарів. Але породила низку інших, не знаних досі проблем. Окремим з них і присвячене це журналістське розслідування.
Для початку спробуємо розібратися

1. Хто-хто на цьому «п'ятачку» торгує?

«Я не потребувала допомоги і не просила її. Але моє існування дратує оточуючих. Не бачу сенсу далі боротися за життя».

Так написала перед тим, як покінчити з собою безробітна 45-річна кандидат наук Ольга.

За життя вона боролася до останнього — продавала солоні горішки. Протягом року, який вона вистояла на вулиці у спеку й холод, сніг і дощ.

Змирилася вона і зі своїм статусом непотрібного вченого, над яким знущалися злословні перехожі.

Не витримала ляпаса від стражів порядку. Вони в черговий раз затримали її за незаконну торгівлю, висипали на підлогу горішки, виписали штраф. Розтоптали гідність, яка була для одинокої жінки найбільшою цінністю...

Нам, авторам, доводилося бачити міліціонерів за «профілактичною роботою», коли вони йшли по торгових рядах, перевертаючи ногами ящики з нехитрим товаром похилих людей.

— За яким таким законом ви це робите, панове правоохоронці? — запитали у сержанта.

— Охороняємо закон від народу, — усміхнувся той. І не почервонів.

Зайве говорити про аморальність і беззаконність вчинку тих служак.

«Це хуліганство чистої води», — сказали у столичному міліцейському главку. І додали, що торік за подібні «геройства» лише до кримінальної відповідальності притягнуто понад 30 працівників.

А скільки торговців насінням, пиріжками, кавою безкарно образили й принизили санітари та податківці? Адже привід для цього можна знайти на будь-якій площі й вулиці будь-якого міста чи райцентру.

Тим часом заробітки бідолаг аж ніяк не адекватні потоку хамства і образ, які вони терплять.

Олена С., сама виховує двох синів (Кіровоград):

— Знайти роботу не можу вже два роки. Коли жива була мама, обходилися хлібом. Тепер і цього не маємо. Вимушена торгувати насінням і ховатися від міліції. Коли в день виторгую три гривні — а для цього треба продати десять стаканчиків зерняt — щастю немає меж.

Надія, продавець пиріжків біля станції метро (Київ):

— Ганяють нас, як тих кіз. Хіба комусь цікаво знати, що десять гривень заробітку — це щоденний підйом о п'ятій годині, нелегка праця до восьмої і кількагодинне стояння на протязі. А тепер уявіть, що не дали мені продати тих 30 пиріжків...

Марія, Володимирський ринок (Київ):

— Закінчила торговельний інститут, працювала директором магазину, начальником відділу великого підприємства. Звільнилася за скороченням, знайомі допомогли влаштуватися продавцем. Господар нормальний — людяний, порядний. Як починала? Ридма вночі ридала, від знайомих ховалася. Про заробіток не питайте — сьогодні виторгувала гривню...

Виторг мовою тих, хто торгує, — почин.

Розмовляємо із Зінаїдою Миколаївною, старожилом ринку з десятирічним (!) стажем, реалізує шкіряні вироби:

— Таких, як я, тут лише четверо. Почали тоді, коли на цьому «п'ятачку» гуляв вітер. Як сюди потрапити сьогодні? Або наймаєтеся до хазяїна і торгуєте його товаром, або чекаєте, поки звільниться місце.

Втім, воно тут не дефіцит. Бо коштує 290 гривень на місяць. Не віс грошей до п'ятого числа — звільняй палатку. Крім згаданого збору, ми платимо ще 100 гривень на місяць фіксованого податку. Додайте вартість сякого-такого сніданку-обіду плату за туалет... А почин... Минулого місяця він дорівнював 52 гривням. Працюють зі мною чоловік, колишній військовий, кандидат наук, два сини, невістка.

Довідка

У Києві функціонують 104 ринки, 4 з них — державні: Житній, Бессарабський, Сінний та Володимирський.

На останньому можна відкрити 2000 робочих місць, задіяно — 50%. Практично немає вакансій тільки на майданчику промислових товарів. На ринку надається до десятка послуг, він істотно різниться від інших чистотою та порядком. Торік платежі до бюджету перевищили 1,7 млн. гривень. Обслуговуючий персонал — 300 осіб, середня зарплата — 240 гривень.

Інша «ветеран» торгівлі Олена працювала свого часу головним бухгалтером на фабриці, після скорочення штатів прийшла на столичний ринок.

— Тоді, вісім років тому, працювалося веселіше: збори-податки платили менші, а багатших людей було більше. Тепер неплатоспроможних по очах видно.

З дівчатами ми опитали 57 продавців. Почин на четверту годину дня мали шестеро.

— А я вже тиждень не можу продати й дрібнички, — «похвалилася» молодиця.

... І все ж вони йдуть на ринок. Щодня. Бо там їхня робота. Там вони прагнуть заробити на хліб собі і своїм сім'ям. Так вони виживають.

А на п'яти наступають «конкуренти». Ті, хто вчора був покупцем, а сьогодні здатний податися в продавці. На вулицю під небо чи на ринок в палатку.

Що на них чекає, крім вищезгаданих проблем? Про це — в наступному матеріалі.

Іван ІЛЛЯШ,
Віталій КРАСНЮК,
Михайло ЛІВАНДОВСЬКИЙ.

(Далі буде).

Зміни до інформації про випуск акцій першої емісії відкритого акціонерного товариства «Маріупольський металургійний комбінат ім. Ілліча»

Розділ другий «Дані про емісію акцій» викласти в такій редакції:

2. Дані про емісію акцій:

2.1. Відкрите акціонерне товариство «Маріупольський металургійний комбінат ім. Ілліча» створене згідно з наказом ФДМУ № 86-АТ від 20.12.96 р. «Про створення ВАТ «ММК ім. Ілліча».

2.2. Мета випуску акцій — засвідчення права акціонерів на володіння майном, приватизація державного майна.

2.3. Категорія цінних паперів, що випускаються, — прості іменні акції.

2.4. Номінальна вартість однієї акції — 0,25 гривні.

2.5. Кількість акцій, що випускаються, — 3 351 712 480 (три мільярди триста п'ятдесят один мільйон сімсот дванадцять тисяч чотириста вісімдесят) штук.

2.6. Загальний обсяг емісії — 837 928 120 (вісімсот тридцять сім мільйонів дев'ятсот двадцять вісім тисяч сто двадцять) гривень.

Випуск акцій здійснюється у документарній формі.

Початковий курс продажу акцій — за номінальною вартістю.

Випуск привілейованих акцій не передбачається.

Вид акцій	Номінальна вартість, грн.	Кількість шт.	Загальна сума емісії, грн.
Прості іменні	0,25	3 351 712 480	837 928 120

2.7. Кожному власнику акцій на загальну кількість налжених йому акцій видається сертифікат акцій. Сертифікати видаються після повної оплати акцій за місцезнаходженням Емітента. Про день початку видачі сертифікатів акцій буде повідомлене додатково.

2.8. Порядок розміщення акцій:

№	Спосіб розміщення акцій	Загальна кількість акцій, шт.	Загальна вартість акцій, грн.	Частка в статутному фонді, %
1	Акції, які належать організації орендарів	1 202 470 680	300 617 670	35,88
2	Пільговий продаж акцій			
	Працівникам підприємства, всього:	83 021 240	20 755 310	2,48
	у тому числі:			
	— за приватизаційні папери	57 931 840	14 482 960	1,73
	— за готівку та/або КС	25 089 400	6 272 350	0,75
	Громадянам, які мають право на пільгове придбання акцій відповідно до ст. 25 Закону України «Про приватизацію державних підприємств», усього:	21 384 280	5 346 070	0,64
	у тому числі:			
	— за приватизаційні папери	17 145 000	4 286 250	0,51
	— за готівку та/або КС	4 239 280	1 059 820	0,13
	Керівному складу, всього:	155 314 052	38 828 513	4,63
	у тому числі:			
	— за КС	154 852 400	38 713 100	4,62
	— за грошові кошти	461 652	115 413	0,01
3	Продаж акцій на конкурсних засадах громадянам України та фінансовим посередникам за приватизаційні папери	166 032 360	41 508 090	4,95
4	Продаж на УФБ за грошові кошти	47 633 627	11 908 406,75	1,42
5	Державна частка акцій	1 675 856 240	418 964 060,25	50,00
6	Статутний фонд ВАТ	3 351 712 480	837 928 120	100,00

2.9. Пільговий продаж акцій розпочався та проводиться згідно з наказом ФДМ України № 11-КПА від 03.03.1997 р.

---

29 грудня 1999 року відбудуться загальні збори акціонерів закритого акціонерного товариства «Звармет» у приміщенні клубу за адресою: м. Одеса, вул. Вапняна,52.

Початок зборів о 14.00

Реєстрація акціонерів з 10.00 до 13.00

Порядок денний:

1. Підсумки роботи підприємства за 1999 рік.
2. Про внесення змін та доповнень до Статуту, про зміни Статутного фонду та перерозподіл акцій акціонерного товариства.
3. Розподіл прибутку та формування фондів економічного стимулювання.
4. Висновки ревізійної комісії.

Оголошення про проведення конкурсу (тендеру)

Рівненська обласна лікарня (Рівне, вул. Київська, 78-г тел. (0362) 28-17-72) оголошує конкурс (тендер) на закупівлю медичної техніки:

1. Для діагностики та лікування остеопорозу;
2. Універсальний ангіографічний комплекс;

Умови постачання: попереднє постачання з моменту об'яви переможця конкурсу (тендеру).

Форма розрахунку: Згідно з постановою № 621 КМУ або енергетичний вексель.

Останній термін подачі тендерної документації 1.12.1999 р.

Проведення конкурсу 7.12.1999 р.

До відома громадськості

Об'єднання підприємств електротехнічна корпорація **«ЭлКор»** звернувся до Національної комісії регулювання електроенергетики України з проханням про видачу ліцензії на здійснення підприємницької діяльності, пов'язаної з нерегульованим тарифом електричної енергії на території України.

Поштова адреса: 310060, м. Харків, пр. 50-річчя СРСР, б. 157.
Телефон-факс: (0572) 92-22-50, 92-10-54, 92-01-14, 92-21-09.
Факс: (0572) 92-23-96.

ЗАО «ГУМ»

сообщает, что общее собрание акционеров состоится 30 декабря 1999 г. в 8.00 по адресу: г. Севастополь, ул. Маяковского, 8. Регистрация участников собрания с 7.45

Повестка дня:

1. Внесение изменений в размер уставного фонда общества.
2. Решение о выпуске акций.
3. Внесение изменений в списочный состав акционеров общества.
4. Внесение изменений в учредительные документы общества.

Предложения по внесению изменений в учредительные документы общества направлять в Правление ЗАО «ГУМ» до 01 декабря 1999 г.

Справки по тел.: (0692) 52-23-06; 54-23-26.

Правление ЗАО «ГУМ».

До уваги акціонерів!

Правління ВАТ «АТП № 3» повідомляє, що позачергові збори акціонерів відбудуться 29 грудня 1999 р. за адресою: м. Київ, вул. Святошинська, 34.

Порядок денний

1. Прийняття рішення про додаткову емісію акцій.
2. Внесення змін до Статуту Товариства. Затвердження нової редакції Статуту.
3. Різне.

— Мотив збільшення Статутного Фонду: залучення інвестиційних ресурсів для розвитку підприємства;
— спосіб збільшення Статутного фонду: додаткова емісія акцій;
— мінімальний розмір збільшення Статутного фонду: 745209 грн.
— проект змін до Статуту: В Статуті Товариства в розділ «Статутний фонд Товариства» планується викласти в наступній редакції: «Статутний Фонд товариства дорівнює 1863022 грн., що поділений на 7452088 простих іменних акцій номінальною вартістю 0,25 грн.».
— кількість акцій, що випускаються: 2980836 шт.
— вид та категорія акцій: прості іменні;
— загальна номінальна вартість випуску акцій: 745209 грн.
— номінальна вартість однієї акції: 0,25 грн.
— права акціонерів при додатковій емісії акцій: акціонери товариства при додатковій емісії акцій користуються пільгами, передбаченими чинним законодавством України.
— збитки, що пов'язані зі змінами розміру статутного фонду не передбачаються.
— дата початку підписки на акції: 01.03.2000 р.
— дата припинення підписки на акції: 01.04.2000 р.

***ЗАТ ЗІФ «Народна армія»** повідомляє про ліквідацію на підставі закінчення строку на якій воно створювалось.*

З питаннями звертатися за адресою: м. Київ, вул. М. Раскової, 15, к. 1006; тел. (044) 517 4970, 516 8842.

Голова ліквідаціїйної комісії.

Правління ВАТ «Житомирдерев» повідомляє про проведення позачергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться 28 грудня 1999 року об 11 год. за адресою: м. Житомир, вул. Коопераивна, 1.

Порядок денний:

1. Створенення дочірніх підприємств.
2. Затвердження статутних документів дочірніх підприємств.
3. Розгляд листів, заяв, пропозицій.

Довідки за телефонами: (0412) 36-02-28; 37-35-93.

---

28 грудня 1999 року відбудуться загальні збори акціонерів закритого акціонерного товариства «Трансбуд» у приміщенні клубу за адресою: м. Одеса, вул. Вапняна,52.

Початок зборів о 14.00

Реєстрація акціонерів з 10.00 до 13.00.

Порядок денний:

1. Підсумки роботи підприємства за 1999 рік.
2. Про внесення змін та доповнень до Статуту, про зміни Статутного фонду та перерозподіл акцій акціонерного товариства.
3. Розподіл прибутку та формування фондів економічного стимулювання.
4. Висновки ревізійної комісії.

Закрытое акционерное общество «Гіоц-Транс» уведомляет, что общее собрание акционеров состоитися 28 декабря 1999 года в 14.00 по адресу: г. Киев, пр. Победы, 57, комн. 601.

Повестка дня:

1. О внесении изменений и дополнений в Устав ЗАО.

Регистрация участников общего собрания ЗАО «Гіоц-Транс» будет проводиться 27 декабря 1999 г. с 10.00 до 16.00, 28 декабря с 9.00 до 10.00 в комнате 604 по адресу: г. Киев, пр. Победы, 57.

Арбітражний суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за заявою ДП «Натуропрепарат» (м. Київ) порушив справу № 7/536-б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Укрмедфарм» 04107, м. Київ, вул. Підгірна, 3, р/р 26008301000155 в АБ «Мрія» МФО 321767, код ЗКПО 22944478.

Арбітражний суд Львівської області (290010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) порушив справу № 2/705-7/213 про банкрутство ВАТ «Краснянський цукровий завод» (293130, Львівська область, Буський р-н, смт Красне, р/р 26003200856003 в АК АПБ «Україна» м. Буська, МФО 325183, ЗКПО 00372150).

Заяви кредиторів і санаторів приймають протягом місяця від дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Київської області м. Київ, вул. Жилянська, 58 б порушив справу № 164/315-99 про визнання банкрутом КСП ім. Леніна с. Сосновка Переяслав-Хмельницького району, Київської області, р/р 26004200073001 в АК АПБ «Україна» м. Переяслав-Хмельницького Київської області, МФО 321773, код 03753450.

Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Правление ОАО «Днепромеханомонтаж» сообщает о проведении очередного собрания акционеров, которое состоится 30 декабря 1999 г. в 12-00 по адресу: г. Кривой Рог, ул. Ветеранов труда, 26, актовый зал СУ-209.

Регистрация участников с 9-00 по 11-30.

Повестка дня:

1. Отчет правления и ревизионной комиссии о результатах деятельности в 1999 году.
2. Утверждение изменений к Уставу, с решением вопросов по реорганизации ОАО с утверждением соответствующих документов.
3. Утверждение внутренних нормативных актов ОАО и договора с независимым регистратором.

В доповнення до оголошення від 02.11.99 МОЗ оголошує про подовження терміну проведення тендеру на придбання автомобілів швидкої медичної допомоги до 19.11.99 року.

Правління ВАТ «Темп» повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 29 грудня 1999 р. о 12.00 за адресою: Київська обл., м. Фастів, вул. Великоснетинська, 59.

Порядок денний:

1. Звіт правління та ревізійної комісії.
2. Внесення змін до уставу.
3. Затвердження основних положень, що регламентують діяльність ВАТ.
4. Перевибори членів спостережної ради, правління та ревізійної комісії.
5. Створення київського філіалу ВАТ.

При собі мати документ, що посвідчує особу, представникам акціонерів додатково мати доручення.

Реєстрація акціонерів буде проводитись з 11.00 до 11.45 29 грудня 1999 р.

Довідки за телефоном (04465) 5-13-27.

До відома громадськості

Товариство з обмеженою відповідальністю виробничий трест «Будіндустрія», 49030, м. Дніпропетровськ, вул. Московська, 12, тел/факс (0562) 37-45-04, подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії з постачання природного газу за нерегульованим тарифом за місцем здійснення заявленої діяльності на території України.

Міжнародний Благодійний Фонд «Дослідницький Центр Соціальної Політики» та Благодійна Організація «Age Concern England» оголошують конкурс на заміщення вакантних посад секретаря, бухгалтера та соціального працівника в українсько-британському проекті по роботі з літніми людьми. Резюме надсилати за адресою: Київ-210, а/с 336/3.

Арбітражний суд м. Києва (252030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) порушив справу 15/461 про банкрутство приватного підприємства «Анжен» (252065, м. Київ, вул. Палладіна, 46/2, р/р 26003168413001 в РЦ КБ «Приватбанк» м. Києва).

Заяви кредиторів і санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Дніпропетровської області (320600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева,1-а) порушив справи про банкрутство:

№ Б 2/214-99 товариства з обмеженою відповідальністю «Старком», 320054, м. Дніпропетровськ, пр. Кірова, 50-а, кв.57, п/р 2600930032201 в АКБ «Кредит-Дніпро», МФО 305749, ЗКПО 24615522.

№ Б 2/215-99 приватного підприємства «Бізнес-Сервіс», 320026, м. Дніпропетровськ, вул. Прохолодна,16, п/р 26001301015410 в АК «Промекономбанк», МФО 334992, ЗКПО 25519602.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Астрологічний прогноз на 15 — 21 листопада

ОВЕН. Життя пожвавішає і стане цікавішим завдяки новому знайомству, подружжю або появі жінки. У подружньому житті пом'якшаться проблеми, в діловому — ліквідуються старі умови і з'являться нові. Ви маєте надавати перевагу взаємній домовленості.

ТЕЛЕЦЬ. У нинішній справі треба мати не так виконавців і підлеглих, як компаньйонів і соратників, бо настав час для рівноправної співпраці. Із задоволенням підкоритеся жінці, але чинитимете опір чоловікові. Якщо ви керівник, то у вас з'являться нові підлеглі і секретар.

БЛИЗНЯТА. Тиждень гарного настрою і радісних подій. Можна несподівано закохатися з першої зустрічі. Нове захоплення виникне за незвичайних обставин, буде стрімким, перетворюючим, але не тривалим. Щасливий той, хто почне кохання з нуля, як уперше.

РАК. Хороший тиждень для оновлення будь-яких стосунків: від подружніх до ділових. Можливо, поринете з головою в нові сімейні турботи і присвятите себе близьким. У подружжя, яке посварилося, з'являться спільні й об'єднуючі справи — це привід, щоб налагодити стосунки.

ЛЕВ. До кінця тижня будете задоволені своїм становищем, оскільки щось дістане своє завершення, вирішаться старі проблеми з оточуючими. Однак наприкінці тижня самовпевненість підведе вас. Цим ви ускладните собі не лише наступний тиждень, а й кінець року.

ДІВА. Ви почнете по-новому використовувати якісь свої речі або отримаєте у користування чиєсь майно. Щоб повністю використати власні можливості, треба по-новому оцінити себе і те, що маєте.

ТЕЗЕЗИ. Сприйматимете себе зовсім не так, як бачать вас інші люди, особливо в суботу. Спробуйте подивитися на себе з боку. Знайте собі ціну і підвищіть свою вартість — це гарний тиждень для того, щоб побачити себе в новій якості і піднятися у власних очах.

СКОРПІОН. Будете дуже діяльними — зможете повернутися до раніше розпочатої справи і призупиненої наприкінці вересня — початку жовтня. Будете шефом-розпорядником, організатором, командиром, хоч насправді чи юридично ваші права поки що неофіційні, а ваша роль у взаєминах — сірий кардинал.

СТРІЛЕЦЬ. Сприятливий тиждень, якщо хочете змінити коло знайомих, обстановку і придбати нових друзів. Буде легше перейти від одного колективу в інший, станете терпимішими до деяких друзів. Однак наприкінці тижня не будьте авторитарними і всезнайкою — наживете прихованого ворога.

КОЗЕРІГ. Вам протегуватимуть нові люди або скористаєтеся своїми новими правами. З одного боку, оновиться форма вашої діяльності, з'являться нові варіанти і пропозиції з роботи. З другого, завдяки новим умовам або новому начальству зміниться ваш статус чи посада.

ВОДОЛІЙ. Матимете вигоду від спільних справ і поїздок як з іншими людьми, так і з родичами чоловіка. Попередня домовленість і особисті зв'язки партнера вплинуть на найближчу перспективу і переміни серед друзів. Особиста мета стане можливою завдяки втручанню близького друга.

РИБИ. Нарешті дістанете можливість вкладати, брати в борг і в кредит, використовувати чужі гроші і майно. Ще краще буде тоді, коли ви скористаєтеся довірою партнера і симпатіями інших людей. І в цьому ваша перевага.

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Фото з конверта

Перша нагорода

Юні акробатки Женя Симчук і Соня Мезенцева.

Фото Дмитра ЛАСКІНА.

Миколаїв.

Усміхніться!

Що Бог дасть

Бабуся скаржиться лікарю на здоров'я:

— Прийшла до вас лікуватися, але без грошей, бо пенсії не дали. То що мені скажете?

— Треба чекати. —

Чого? Грошей чи смерті?

— Що Бог дасть...

Надіслав Іван МАРТИШКО.

Мостиська Львівської області.

Народний календар

У листопаді на колесах виїзди, а полоз на віз клади

14 ЛИСТОПАДА — Кузьми і Дем'яна. День зустрічі зими, адже за старим стилем це початок листопада. Якщо розвезе дорогу — не жди морозів до початку грудня.

19 ЛИСТОПАДА — Павла. З ним пов'язують льодостав — замерзання річок і озер. Йде сніг — чекай сніжну й добру для озимини зиму.

Прикмети листопада

✔ Якщо зірки на небі яскраві — на гарну погоду, тьмяні — на дощ або сніг.

✔ Хмари висять низько — чекай вітру і снігу.

✔ Потріскала кора на ясенах — буде холодна весна.

✔ Якщо навколо місяця утворюється червоне коло — треба чекати мокрого снігу з вітром.

✔ Перший тривкий сніг випадає на ніч; денний сніг довго не затримується.

Сам собі цілитель

Зола проти кропивниці

Якщо у вас кропивниця, ви самі можете позбутися її. У разі рясного висипу потрібно двічі на день приймати по півгодини теплу ванну, додаючи в неї 400 грамів соди. Добре обтирати тіло мигдальною олією із ментолом, горілкою, водою з оцтом або соком свіжих помідорів. Дуже дійовий народний засіб —обмивати тіло деревним попелом. Для цього потрібно спалити дрова, зібрати чистий попіл, залити водою, закип'ятити, дати відстоятися, обережно злити чистий настій, процідити й обмитися. Але найголовніше — треба виключити з раціону жирні страви, свинину, дичину, молоде м'ясо, гострі закуски і вино.

Надіслала Тамара ЯКУБЕНКО.

Харків.

Запитання по суті

Зустрічаємо Новий рік чи нове тисячоліття?

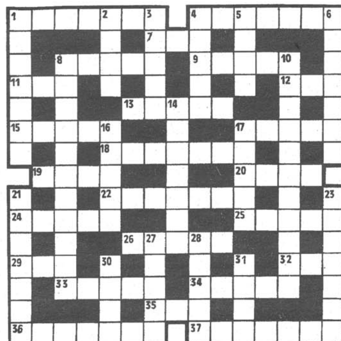
Мій друг запевняє, що до початку нового століття залишилося трохи більше місяця, тобто з початком 2000 року почнеться відлік нового тисячоліття. А я вважаю, що це станеться тільки наступного року. Хто з нас має рацію?

Андрій К.

Сімферополь.

Цілком зрозуміло, що XXI століття і третє тисячоліття настануть 1 січня 2001 року. Адже відлік років ведеться порядковими числівниками, а нульового року не було. Приміром, ті, хто народиться 1 січня 2001 року, своє десятиріччя відзначатимуть в 2011 році. А майбутній, 2000-й, стане останнім роком XX століття.

КРОСВОРД

По горизонталі: 1. Чуйне ставлення до людини. 4. Церковний похвальний спів. 7. Гірничий інструмент. 8. Фірма з виробництва кінофотоплівки. 9. Біблійне місто, жителів якого покарано за розпусту. 11. Біблійний мученик. 12. Офіцер в Османській імперії. 13. Райцентр у Рівненській області. 15. Місто в Азербайджані. 17. Тип етнічної та соціальної спільності за первіснообщинного ладу. 18. Яскрава зірка в сузір'ї Орла. 19. Марлева пов'язка. 20. Коштовний камінь, мінерал переважно білого кольору. 22. Риба з «командирською» назвою. 24. Трійчаста корона Папи Римського. 25. Племінний союз в Японії в III—IV ст. ст., символ японського духу. 26. Таємне присвоєння чужого. 29. Гібрид осла і кобили, який не дає потомства. 32. Найпівденніший мис Криму. 33. Ім'я правобережного наказного гетьмана Гоголя. 34. Мавпа з могутнім голосом. 35. Неволя, ярмо. 36. Колишня назва частини прибалтійської території. 37. Пісня з репертуару Русланової.

По вертикалі: 1. Іспанець, російський адмірал, вічний одесит. 2. Князь, син Святослава Хороброго. 3. Текстильний банан. 4. Ватажок визвольного руху селян у Грузії. 5. Найдовша гірська система. 6. Автор поеми «Давид Сасунський». 8. Великий князь литовський. 10. Знаменита збірня древніх рукописів у Вірменії. 14. Вчення про ритм. 16. Головна бджола вулика. 17. Персонаж комедії М. Старицького «За двома зайцями». 21. Колишній Візантій або ж Цареград. 23. Найдавніші праукраїнські пісні. 27. Грошова одиниця в Індії. 28. Виконавець ролі дяка у фільмі «Богдан Хмельницький». 30. Польовий табір. 31. Випукла замкнута крива.

Відповіді до кросворда, надрукованого 6 листопада

По горизонталі: 1. Миргород. 4. Джалалій. 9. Реалізм. 11. Антарес. 12. Легенда. 13. Тіглатпаласар. 17. Гиря. 18. Тире. 19. Климова. 20. Еванс. 21. Лассо. 23. Оленина. 25. Гриб. 27. Паїк. 28. Кінодраматург. 30. Соломія. 32. Скорина. 33. Ясколка. 34. Старшина. 35. Степанов.

По вертикалі: 1. Мамалига. 2. «Гамалія». 3. Овес. 5. Жезл. 6. Адресат. 7. Йогансен. 8. Олімп. 9. Рефлексологія. 10. Метагалактика. 13. Травник. 14. Триметр. 15. Афоризм. 16. Риксдаг. 22. Іглесіас. 24. Скуратов. 26. Білокур. 27. Природа. 29. Автол. 31. Ясон. 32. Скат.

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 236694.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311211.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок —441-88-23; телефакс —224-72-54; відділ реклами —441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс —449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець — Верховна Рада України